

डिस्सोशोहेनहान तथाशहपरीनो

सरवेशोडिनतथा रमुळ वांयनार
ने साइ उरदूडि परधी सारी रीते सु
यारीने श्रीपोरनंरनाडाल इते पु ह
मर भिन डाल नूर मु हं मरसाहेन
तथा मुज्जां नुरीन भिन लयाप
नसाहेन तथा शोड डरी मळभिन
मुसाल जेओजे हेदरी छायेपानां
जीलवार छापी मसिधेडयो

मुडाप मुंयछे

संपत १५७७ नायिकुमाहित

सन १२५८ हिनरी

सन १८८९ छेस्वी

माडिताभनो सरये हडपतिको जे
पोताने रयाधीन राओले मारे अपारी
रन शिवाय डोछे जे पयो नही

કિસ્સો શોહુ નહાન તથા શાહુ પરીનો.

સરવેશોકિન તથા રમુઝી વાંચનાર
તથા સમજનાર સોહુ બોને સારૂ
ઉંરફૂ ઊપરથી સારી રીતે સુધારીને
ગુજરાતી હુરફમાં
હૃદયી છાપખાનામાં બીજીવાર
છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યો.
મુકામ મુંબઈ.
સન ૧૨૯૮ ફિજરી-
સંવત્ ૧૯૩૭ ના વિક્રમાબ્દિત.
સન ૧૯૮૧ ઈસ્વી.
આ કિતાબનો સરવેફૂક
ખાલેકે પોતાને સ્વાધીન રાખ્યો છે.

અવલકહું હુમેદ ખુદા;
 અરશો નખીકે ફરશપર,
 આદમ સફી અવલનખી,
 તેજે દરૂદા ઉન ઉપર;
 ફિર ચાર ઉનકે ચાર હૈં,
 ઉસ્માનો હૈં દર હૈં ચકી,
 ભૈં જનખીકે અફલે ખૈત,
 હોવે મદદ મુઝ પીરકી,
 ઉનકે વસિલેસે ખુદા,
 ખાંગો ફુઆશા મોશાફર,
 હુમ્દો શુકરકે બાદ અબ્સ,
 ખૂઝો લિખા તફદીર ફકા,
 ખાફે રબખકી ગિયારહવી,
 ફિસા કહું ફિદી નખાં,
 હૈં તૂતી નામેકી કિતાબ,

બિસ્તે સલી બફેર કિયા;
 આદમકે તઈ રૂતબાદિયા;
 આખિર મોહમ્મદ હૈં સલી;
 મોલાકે હૈં ખાસે નખી.
 હુનરત અખાબ કરો ઉપર;
 હુનરત નખીકે દિલબિગર
 ઉનપર દરૂદાં ઓર સલામ;
 તિસબાદ ફિર બોલું કલામ-
 બખ્શિશ કરે દરદો નહાં;
 ઐ તાલેખાં ઐ આલેખાં-
 નાદિર ફિકાયત ફિર કહું;
 આગે ફકિકત ફિર કહું-
 મુઝ શૌકયે; ગાલિબફવા;
 યે: શૌકે દિલ તાલિબફવા;
 સખકોઈ ઉસે હૈં બનતા;

મૈંને પઢાયા ઉરકે તઈ,
 બબસે પઢા મૈંને ઉસે,
 હિંદિ મને ઉરકો લિખા,
 ઉસ્મેં ફિકાયત નાદિર એક,
 પેહલી ફિકાયત હે લિખી,
 ફરશો જમીંકે દરમિયાં,
 ઉરકી ફકીફત ફિર કહું,

બબતક સો મૈં નાદન થા;
 તબ ચુંકુવા દિલ પરખિયાલ,
 તબ દિલ ફુવા મેરા બહાલ,
 મૈંને ઉસે દેખા અબબ;
 બોલું ફકીફતકા સબબ,
 એક શેફર હે કોગલ સોનામ,
 સુનયો તુમેં નાદિર કલામ.

બયાન નૌશીરવાન બાદશાહકા.

કોગલ શેફરકા બાદશા,
 ખુબીમિને બાફુસ્ન થા,
 નવશીરવાંકે સુલ્ખમેં,
 ખુબીમિને બાફુસ્ન થા,
 ઉરકે ફુસ્નકો દેખ કર,
 ને કોઈ ઉસેથા દેખતા,
 કોગલ શેફરકે દરમિયાં,
 ઉરકે ફુસ્નકે રૂબરૂ,
 ઈસા નબીકા વફત થા,
 નૌશીરવાં આદિલ અમલ,

નામ ઉસ્કાથા નૌશીરવાં;
 તફકીફથા વો: નવબવાં.
 ફરબંદ દિયાથા નેક એક;
 તફકીફ અબબ હોવેસો દેખ,
 ફર એક લુલાવે જુંલંવર;
 તબ ગિરપડે બાકર તંવર,
 સબ ખુબ સૂરતથે બશાર;
 નેં કોઈ એસા નેક તર.
 આખિર જમાને કીયેબાત,
 મશાફુરથા વોહનેક જલ.

બયાન શાહ બહાનકા ને નૌશીરવાંકા :
 લડકા શા :

નવશેરવાંકે પિરુડા,
 સબદેખકર હોવેં અબખ,
 શાહે નહાંકા ઈશ્કઅબ,
 કઈ બનવર પાલે ઉને
 લાખાં કરોડાં બનવર,
 ખુશ વક્તુથા ચે રાતદિન,
 શાહે નહાંકે વારુતે,
 ચીતા હરુન મુરગાબિયાં,
 ભેથે હબરાં બનવર,
 વોહુથા નખાંસે ખોલતા,
 દરયા ભે હક્કત ઉસ્કાવતુન,
 થા નામ હીરામન ચંકી,
 અપને વતુનકો છોડકર,
 નવશેરવાં આદિલ અમલ,
 આકર ફુસા પિંગરે મિને,
 પૂરી ફૂફીફત ફિર સુનો,
 શાહે નહાં ચક બાગમે,
 સબ બનવરથે બાગમે,
 સબ બનવર ચોકી ફરે,
 કઈ સંકડોંથે બનવર,

નામ ઉસ્કાથા શાહે નહાંક;
 શાહે દુવા પરચું મિયાં.
 અવૈલ દુવાઈ ચે: શુરુ;
 નવશેરવાંકે રૂબરૂ.
 પાલે ઉને દિલ્લી ખુશી.
 ફિરતા શેહેર મિયાને નિશી.
 કઈ બનવર પાલે ભેથે.
 પોપર કબુતર સુરખથે.
 ઉસ્મેંસી ચેક તોતા અબખ;
 મૌર સબકે તઈ દેતા અબખ.
 તોતા અમલમેં બાદશા ;
 ઉસ્કા કું અબ માનરા.
 શાહે નહાંસે આમિલા;
 મૈંસીખકર ભઉં ચલા.
 બારાબર સતક દોસ્તાં;
 કરતાં સબભે કુછ અયાં.
 રેહતાથા દાયેમ એકલા;
 દેખે તમાશા એકલા.
 શાહે નહાંકી રોબેશખ;
 હરએક સેહર એકથા અબખ.

શાહે નહાં ખુશ વડતથે,
એક રાતકો જ સેન પર,

કુછ ફિકર દિલ પરથી નહિ;
કી ખાબ ગાહ ઉન દર ચમન

બયાન શહ પરીકા.

ચેહ મહલયાં મોઢૂકર,
ઉરે કી હકીકત ફિર સુનો,
રાજ ઈંદર કી ફોજ મેં, ::
ઉરમે વોહ નાદિર આઠકા
ઉન આઠ પરિચુંડા ફુસન
રાજ ઈંદર કુરબાન થા,
રાજ ઈંદર બસ સાતકા,
હર એક રૂખસત હોય લે,
હકૂતે મિને એક બારગી,
વોહ આઠવીને શહ પરી,
રાજ ઈંદર કી શહ પરી,
દેખી સોજબ શાહે નહાં,
ચેહ કોન સોયા બાગ મેં,
તબ નવાબ લશ્કરને દિયા,
શાહે નહાંકો દેખકર,
દિલ મેં કહી બસ આપકે,
લશ્કરકો બાહિર રખકે વો,

બોલું મેં હાલે શહ પરી;
બોલું બયાને ગોહરી.
લાખુ હૈ પરયાં બેશુમાર;
દેખે તમાશા ગુલ ઈંજર.
કયુંકર કહે સુમસે બયાં;
ઐસી વોથી સૈફુલૈસાં.
દેખે તમાશા રોજે શાબ;
ખેલે શિકાર ઉન વોઃ મનબ.
હર એક પાતીથી ખલાસ;
નિકલી નેથી હોકર ઉદાસ.
નિકલી નેથી કરને શિકાર.
તબ ચેહ પરી બોલી પુકાર.
આપરુકે લશ્કરકો કહા;
ઈસ શેહરકા હૈ બાદશા.
તબ શહ પરી હોગ ઈફ્તિદા;
મેં એકલી નહૂં નગા.
આઈ મહલમે એકલી.

બોલી સખુન મહુબૂબેમન,
 ફુશ્યાર હોકર બોલતુ,
 તેરે ફુસુન કીત્લીખકો,
 શાહે નહાં ઈસ્વકત મેં,
 દેખા પરીકો જબ ખડી,
 આશિક્કી જનિબેદખકર,
 તુમ પર સોજી કુરબાન હૈ,
 શાહે નહાં બોલે સખુન,
 અપની ફકીકત કહો મુઝે,
 તબજીવાબ ઈસ્ને દિયા,
 રાજ ઈદર કી દર સભા,
 આશિક્કે ફિર બોલી પરી,
 શાહે નહાં સુન શાહ પરી,
 પિલપિલ ગયે બસ બાગે મેં,
 દોનું કરેં નાબેનિ અમ,
 દોનું ઈશક મેં આપડે,
 દોનું ફુસનકો દેખકર,
 તબ શાહ પરી બોલી સખુન,
 તો તુમ ફસમ ખાઓ ચકીં,
 ખાઓ ફસમ બોલી પરી,

બોલી નયન મુઝબેકલી.
 મેં જલકે જૂં ફોગઈક બાબ
 મુઝે દેખકર દેના જવાબ.
 જગાય કાયક બેશાસે
 તબ બાતકીતી ફોશાસે.
 નમકર કિયા શાહકો સલામ,
 તિસ બાદ ફિર બોલું કલામ.
 કયાનામ હૈ મુઝકો કહો.
 કિસ જગ તુમ રેહતે હોજે.
 હૈ શાહ પરી મેરા ઈસમ;
 રેહતી હું મેં ફકીકત સમ.
 મુઝ નામ કહો મહુબૂબેમન,
 ચેહ રાસ્તે હૈ મેરા વતન.
 દોનું અપસ મેં એકજે.
 કે હવેકે દિન આએ લલે.
 નહીં કુછ ખબર માબાપકો,
 બિપરાગયે બસ આપકો.
 તુમ ચહતે હો સોહબત અગસ
 પાછે પિલે બાયેક દિગર.
 શાદી કરૂં ના મેં કલી;

શાદીકહો મેં નાકરું
 ઈસકસમપરશાદીકરો,
 તકદીરપેરખ ઈસ્તેયાર
 શાદીઅગર તુ નાકરે,
 રાખ ઈદરકો છોડકર,
 શાદીઅગર તુ નાકરે,
 કુરબાં રહું દિલબનસે,
 શાદીઅગર તુ નાકરે,
 તુ દોસ્ત મેરા હૈ ચક્કી,
 શાદીઅગર તુ નાકરે,
 સોગંદહૈ હકકીમુઝે,
 શાદીઅગર તુ નાકરે,
 અબકોલ તુમ મુઝસેકરો,
 શાદીઅગર તુ નાકરે,
 નબતુ અગર શાદીકરે,
 શાહે જહાં સુન ચેહુસામુન,
 નબમૈં અગર શાદીકરું,
 શાહે જહાંને શરત સબ,
 તબ શાહપરીને શોફસે,
 દોનું સોરંગમેં ધુલગાયે,

સોગંદમુઝરહુમાનકી.
 તોમૈં લેજઈ જીવકો;
 તોમૈં બિછાઈ નૈનકો.
 તોમૈં તેરી ખિદમતકરું;
 જીબનમૈં કુરબાંકરું.
 મૈં તુઝકરૂંગી ચાકરી;
 તબનામમેરા શાહપરી.
 તોમૈં તેરા માનુંકહા;
 કિસ્બાતકાફિર કુખરહા.
 મૈં યશ્મમેં પાલુંતુઝે;
 સોગંદહૈ હકકીમુઝે.
 તોમૈં તુઝે જનૂંસહી;
 સુનબાતહૈ મેરીચેહી.
 તોમૈં કુંવારીહોખિલૂં;
 તુઝમારકે ફિરમૈંમરું.
 બોલાકેશાદીનાકરું.
 ઉરુવકતબેશકમૈંમરું.
 ઈસ્તેયારકીતીદરમહલ;
 દોહાખિબડાલીસોગલ.
 શરોશકરઆખેજન્નું;

તબ શાહ પરી બોલી સખુન,
 દોનું સો દિલ મે ખુશ હુવે
 ખૂઓ અજબ દોસ્તાં,
 શાહે બહાં કેહને લગા,
 ફિર આઠ દિન ગુનરે પીછે,
 હકૂતે મિને એક બારગી,
 રાત્ર વીદર કે ફેદ સે, ::
 હકૂતે મિને એક રાત કો
 શાહે બહાં કે બાગ મેં,
 દોનું રહેં મિલ મિલ ચકી
 ફિર આઠ દિન ગુનરે પીછે,
 ચેહુ મહુલ ચહાં પો કુકુર,
 શાહે બહાં કેહને લગા,
 ઉર શાહ પરી ને નબરકા,
 સખ બન વરકો છોડકર,
 હિસ શાહ પરી કી નબરકા,
 હિસ શાહ પરી કે ઈશક મેં,
 શાહે બહાં ને ફિકુરકી, ::
 સખ બન વરકો છોડકર

મેં તુમ ઉપર કુરબાન હું ;
 વાહ વાહ અબ બહે ચેઘડી;
 ચેહ બાત હૈ સખરે બકી-
 ફિરક બમિલોગી ઈસમકાં;
 તુમ ખુશ કરૂંગી એ નવાં.
 તુમ હમ મિલેંગે દિલ બિગર;
 નેં આસકૂં બની જગર-
 આયા સો મિલ બચાકરે;
 તશરીફ વોહ લાયાકરે.
 કેહને મેં નેં આવે બચાં;
 હરરોબ આતીથી વહાં.
 સારી ફકીફત ફિરક હું;
 મા-શૂક બિનક ચુંકર રહું.
 એસા ઉસે બદૂ કિયા;
 ઉસ્કા દીવાના હોગયા.
 ઉસ્કો લગાકારી ચેતીર;
 બેઠાસો વોહ હોકર ફૂફીર-
 કોઈ કહે ખબરે બાબાકોબ;
 તબ રહે મેરી શરમો હયા.

બચાન રૂપ સત કરના શાહકા તોતેકો ::

શાહે જાહાં ઉસ વફત મેં,
 જાઓ વતન અપને હી ધર,
 તો તો રજા લેકર ચલા,
 શાહે જાહાં ઓર શાહ પરી,
 બારા બરસ તક સુપર ફા,
 ખાખો શાહો દેખાકરે,
 છોપકર રહા ગોશો મિને,
 ચંદરો જાહાં ગુજરાં કહું,
 સારી ફકીકત દેખકર,
 આખિર કે તઈ બૂઝો તુમેં,
 કોગલ શાહર કો છોડકર,
 અખિર ફકીકત તુમ સુનો,
 સો કોસ તક પોંહ્યા પોજબ,
 શાહે જાહાં કો યાદ કરે,
 થા એક અગરકા ગાડયાં,
 રોના ચેહ સારે દેખકર,
 શોહરત ફેઈ ગલ્બોંગલી,
 હર એક તમાશા દેખને,
 થા એક શિકારી શોહર મેં,
 આયા ચલા વોહ દોડતા,

તોલેકે તઈ ચુંકર કહા;
 અખ તુમ કો હૈ કસ્મે ખુદા-
 તખ દિલ મિને કી ફિકર ઈન
 દેખોકે કયા કરતે હૈં છન.
 તો તો વો: શાહસે પસગાંબત
 તો તો નાખોલે અપને જખ
 તો તો બે આકિલ થા બોહોત
 પીછે ઊંડું દરયા બે ફૂટત.
 તો તો વહાંસે ઉડ ચલા;
 સારી ફકીકત માનરા.
 મન જીલ કિયા સારી તમામ;
 એ દોસ્તાં નાદિર કલામ.
 તો તો સો બર શોશન પહાડ;
 તફકીક રોતા જર જર.
 તો તો સો બેઠા ઉસ ઉપર;
 ફેરાં ફુલે હૈં એક દિગર.
 રોતા હૈં તો તો આડપર;
 આતે અપીરાં ઓર નફર.
 ઉસ્કો ખબર ચે: જાખ મિલી,
 પકડા ઉસે આકર તબી.

તોતેકે તઈ લેકર ચલા ;
 હર એક કહે દેતુ હમે ;
 તબ વોહ શિકારી ખુશ હુવા
 હકને અપસકે ફજલસે ;
 વોહ થા ખુશીકે ફાલમે ;
 અબ કહાં પડુંગા કૈદમે ;
 સારે શહરકે દરમિયાં ;
 તોતેકે ખાતિર વારતે ;
 મૈનાથી ઉસ્કે ઘરમિને ;
 તોતેકી પાઉસને ખબર ;
 જકર સોદાગર ઉસ મકાં ;
 તોતેકે મીઠે નામ પર ;
 તબ વોહ શિકારી ખુશ હુવા ;
 વોહ કૈદમે ફિરકર પડા ;
 સોદા એગર કેહને લગા ;
 મૈના હૈ મેરે ઘરમિને ;
 દકર દિલાસા ખૂબ તર ;
 સોદા એગર ઉસ વકતમે ;
 તોતેકો લાયા અપને ઘર ;
 ખિદમત તુમ ઈસ્કી ફીલ્યો

આયા સરે બાજરમે ;
 હમ જગેં તેરે વારમે -
 કેહવે ખુદાને દીં મુરાદ ;
 તહ કીકદી મેરી મુરાદ -
 તોતેકા દિલ ફેરો ન થા ;
 વોહ ખુશ થા ચેહ વીરાન થા -
 એક ખુબ સોદાગર અથા ;
 દિન રાત વોહ સોતા ન થા ;
 તોતેકીથી ઉસ્કો તલાશ -
 આયા શિકારીકે વોપાસ -
 તોતેકે તઈ ઉસ્ને લિયા ;
 ધન માલ વોહ કુરબાં કિયા -
 જર માલ પાયા બેશુમાર ;
 તાતા સોરોવે જર જર -
 તોતે મિયાં ક્યું તુમ કુડો ;
 ઉસ સાથ તુમ ખુશયાં કરો -
 તોતેકે તઈ રાજ કિયા ;
 બીબીકે તઈ લેકર દિયા -
 ઓર અપની બીબીકો કહા ;
 સોગંદ હૈ તુમકી ખુદા -

સૌદાએગરકી અફલને,
ખાનાઔરપાની રૂબરૂ,
હોવે ખુશીકે હાલમે,
હરરોજ વકતેફૂજરમે,
હરરાતકોસોતાવોજબ,
એકબાતકહોમહબૂબેમજબ
આધી રચન બાતાં કરે,
બાતાં સુનેજેકોઈ અગર,
તોતેને સૌદાગરકે તઈ,
બીબીપિયાંદિલબનસે,

કહોકે મૈં પ્રિયત કહું;
ઈસંકોસોલા બલદી ધહું,
તોતાકરે હરદમ કલામ;
કરતાથાવોહુસબકોસલામ
કરતાયે સૌદાગર અરબ
હાસિલચેહુહોતીથીગરબ
તોતામહુલમેરોબેશબ;
હો જાવેસુનકરવોહુઅબબ
બહેતબ કિયાથાશાકેરી;
કરતેયે ઉરકી ચાકરી.

બયાન સૌદાગરકે સફૂરકો જાનેકા હથ્.

યેહ મહુલ યહાં મોકુફકર,
કિસ્સા અબજહે દિલરબા,
તોતેકે તઈ કેહને લગા,
મૈનાસેતીતુમ ખુશરહો,
તૈયાર હો બેપારકો,
સાખન સબતૈયારકર,
બીબીસે રૂબસતકીરબા,
રેહ તુખુશીસેરાતદિન,
તોતેસે રૂબસતમાંગને,

સારીફકિફતફિરકહું;
મોતીબપાહેર જુંમું
સૌદાએગરયેહુઉસધડી;
જાહોતિજરતકોમેરી
જાને લગા સૌદાએગર;
ઘોડાતબલેઆયાનફૂર
લેકરકહામેરીશરમ;
હરગિબનહોકુછબેશરમ
આયા વહી સૌદાએગર;

કહોકે એ મહુબુબે મન,
 તો તેને લેહુકા ઈસમ,
 તુમ દો મહિને કર સફર,
 હું સાહ બાતાં મુઝકને,
 સોદાએ ગર મેરે મિયાં,
 સોદાએ ગર મેનાકે તઈ,
 ઈસ્કી નિગાહ બાની મિને,
 મેરે મહુલકી તુ ખબર,
 સોદાએ ગર આખિરકે તૈં
 તો તા ઐર બીબી મહુલમેં,
 બીબી પુકારે આહુ આહુ,
 એક બાત સુનકર ઈસ્કીકી
 કોઈ દિલરૂબા મુઝકો મિલે,
 બીબીકે તઈ સૂઝાસોબબ,
 કોઈ મુઝ નૈસા લાયક મિલે,
 એક દિન ગુનારા ફિકરમેં,
 ચોદહુબર સુકી ઊભ થી,
 બીબી ગરોકે પરસે નબ,
 વાહુ વાહુ અનબ કયા મરદ હૈ,
 એક મરદે આશિક થા વહાં.

હોયે હુકમ બઈ સફર.
 કહોકે તુમ મછયાં કરો;
 ફિર આકે તુમ ખુશ્યાં કરો.
 હર રોજ એક બોલાકું;
 તુમ હુકમ પર અરકો ધરું;
 કહોકે બીબી બા ખબર;
 નાકોઈ તુમ બિન દિલજ્વાર
 તો તે મિયાં લેના તલા;
 ઈતના સુખન કેહકર ચલા
 બાતાં કરે હર હર નઈ;
 તો તા કેહુ દિલરૂબ કવી.
 હોગઈ આપસ દિલસોખરાખ,
 પિઉ પિલાઊ મૈ શરાબ.
 મૈલી કહું કોઈ દોસ્ત ધર;
 કરતીયું આપસમે બિચાર.
 વકતે ફુલર બેઠી છબે.
 ઈસ્કી સિફત કયા કહું તુમે.
 દિમે તમાશા ચો તરફ;
 તબ મુંહસે ચુંબોલી હરફ.
 ગાતા નેથા રસ્તે મિને;

વાહુ વાહુ અનખ કેહતી ફિયા
 રહો ખડા ઉસ જગમે : :
 બીબીને જબ ઉસ્કો કહા,
 આશિક કહા મહુ બૂબે મન,
 જબ વોહુ સખુન ચુંકર કહા,
 આશિક કહે મહુ બૂબે મન,
 મૈં ફું ફિદા દિલ જન સે,
 બીબી સખુન કેહતી થી સખ,
 દેખો અજબ નં ફિકર કર,
 મા અશુક કો આશિક કહે,
 મૈં આહોંગી કલ રાત કો,
 ચેહ કો લ સગ્યા ખોલ કર,
 તો તેને બૂઝા દિલ મિને,
 ચેહ ચાદ કર રોચે ઉસે,
 દેખો અજબ નં દોસ્તાં,
 આખિર સખરુન હો સકે,
 એક થી દલાલા શોહર મે,
 આશિક દલાલા સે મિલા,
 તબ વોહુ દલાલા ઉસ વડત,
 કહીકે મૈં લાહોં ખુલા : :

જબ ચેહુ સુખન ઉસ્ને સુને.
 દેખી ઉને ઉસ્કી સિકલ ;
 તુમ કયું ખડે મેરે મહુલ.
 તુમ હમ બંધાએ દોસ્તી ;
 તો કયા કહા એ પૌસ્તી.
 આંસાન મુઝ તુમ દીનયો ;
 કિરકા કહા ના કીનયો.
 ચેહ ખાત સુન હો ગઈ નરમ ;
 નહી ઉસ્કેમે કુછ ભી શરમ.
 અબ જઓ તુમ લાલન ઘરે ;
 ચેહ જીવ મૈં કુરખાં કરે.
 આશિક ચલા અપને મકાં ;
 બીબીને માંડી ફે ફુકાં.
 વોહુ ચાદ કર રોચે ઉસે ;
 ચેહ હુખ કહે જકર કિસે.
 આશિક કે તંઈ એ દોસ્તો ;
 આશિક ગયા ઉસ્કે વહાં.
 જકર કિયા અપની ફિકર ;
 ઉઝી ઓર લી સરપર ચદર.
 તત્ત બૂઝયો મુઝ કો ખરી.

કુછ દાખદેકર ફિરકહા,
 આશિક દલાલકો કહા,
 પાનીપીયોઆકર તુમેં,
 તસ્લીમકર કેહને લગા,
 મુસ્તાફુંદીદારકા,
 તબસે ઉસે દેખાફું મેં,
 આવેતો બેહતરખૂબહૈ,
 તબવોહુ દલાલાફિરકહી,
 લાઉં બુલાકર મેં ઉસે,
 ફિરગઈસો આધીરાતકો,
 બેઠી છલે નીચે વોહુ બ,
 રોઈ દલાલા મકરકર,
 હરફૂનસેલી ખિલનાકર,
 આધીરયનકે વફત પર,
 રોઈ એસે બેરાગસે,
 બીબીસો જનથીખાખમે,
 આદમ બશારતફૂકીકહૈ,
 બીબીસોજન આવોજસુન,
 મેરે મફૂલ નીચે સોતૂ,
 આધીરયનકે દરમિયાન.

મેંતુઅકરૂંગા આકરી;
 તુકર મેરીબ આભેજી;
 હુમલરરમેં મચકે ઘડી.
 તુબશિતાબીકરકુલસ;
 દિખલા તુમુઅતેરાદરસ.
 તબસે હુવાદિલ બેકલી,
 તબતો ખિલે દિલકીકલી.
 આશિકનકરકુછતુફીકર,
 હૈંપાસમેરે કઈમકર.
 દેખો કરે કયુંકરખિલન;
 આશિકેતઈવહારેજલન.
 બીબીસોજન મુઝકોખિલી,
 બીબીસો મેરે સંગાયલી.
 રોઈ દલાલા ઉસઘડી;
 સુનકર રૂબૂહોવેપરી.
 જગીયેકાયેક હડબડા;
 પૂછુંકે હુખ તુઅકયાપડા.
 બેઠીઝરોકેકોસોખોલ;
 કિસવાસ્તે રોલીહૈબોલ.
 કેહફોનતેરામરગયા.

યાકોઈ ચુરા કર સીમોજર,
 યાકોઈ દગા દેતા તુએ,
 યાકોઈ તુએ લેજાયહાં,
 તબ હિસ દલાલાને કહા,
 આદમકા ચેક મહૂબૂબઅબ
 જબસે ઉને દેખા તુએ,
 આવેતો બીબી લેયલું,
 જબસે ઉને દેખા તુએ,
 પાની પીયાને તુઝબિના,
 જબસે ઉને દેખા તુએ,
 ઝોર આહ આહ કે દમભરે,
 જબસે ઉને દેખા તુએ,
 અબ તુમયલો જાલીસેતી,
 જબસે ઉને દેખા તુએ,
 તુઝ નામકે અબ દરદસે,
 જબસે ઉને દેખા તુએ,
 મેં તુઝકો અબ સબકેફયુકી,
 બીબીસખુનકેફનેલગી,
 મેરે જગરકે લાલસે,
 બીબી દલાલાકો કહી,

તેરાસો કોઈ લેકર ગયા;
 યાકોઈ ગયા તેરા સફર;
 યારોએ તુઅબ કરમકર-
 બેરાતુમનકો નહીખબર;
 મરતા હૈ તુમ પીછે મગર-
 તબસે ફુવા દિલબેકંસી;
 ઊસ મહૂબમેં તુઝએકલી-
 તબસે ક્રિયા ખાનાહુરામ;
 તુકર નવાજ શબર ગુલામ-
 તબસે નપીવે વોહશરાબ;
 તુઝબિન હૈ અબ હિસ્કોઅબૂ-
 તબસે દિવાના હોગયા;
 ઐ દોસ્ત વફત થોડારહા-
 રોરોકે વોહ નાલેભરે;
 રોરો અજબમેં વોહમરે-
 તબસે મરનકર ઈસ્તેયાર-
 પસ આપકર દિલમેં બિચાર-
 ઈસ વકત કહાં હૈ મેં ચલું-
 કલ્પ આકે મેં નહીમિલું-
 તુઝસો અબ હિસ્કે ધરું;

મેં આંગીકલરાતકો,
 મેરી તરફસે ખૂબતર,
 આશિક તુરખ અબદિલકવી
 તબચેહ દલાલાને કહા,
 નહીસેબ આશિક કેતઈ,
 મારજૂકકા આશિક કેતઈ,
 દેખો દલાલા કામકર,
 ફૂલોંકી ખાસી સેલકો,
 ઈતરો ગુલાબઐરમુસ્કો,
 બેઠાવોહ ફોકે મુન્તઝર,
 તબઊસ દલાલાને કહા,
 તોતેકો મૈનાને કહા, ...
 નવે ચેહ નબ ઊસ્કે ઘરૂ
 બીબીને ઊસ્કે વક્તપર,
 લોંડીને લે તબહાથમેં,
 બીબી સો જન મૈનાકેતૈં,
 એક રાતસારી ઈશકસે
 મૈના કહી ચુપ બેહુયા,
 મેરે મિયાંકો મૈં કહું; ...
 મેરે મિયાંકો મૈં કહું,

તુમસે સો મૈં જ્યાદામહૂં-
 નહી તુબસમઆઉરે;
 અહુવાલના કહ્યો કિસે-
 મૈં આઉ લેને શામકો-
 ઉરને કહા પૈગામકો-
 આબિર નાવાબ ચેલાદિયા;
 આશિકને તબપાનીપીયા-
 આશિક સંવારા ખૂબતર,
 ફાજર કિયા ઉસ્ને મગર-
 મારજૂક મેરા આમેગા;
 કલવોહ દરસદિખલામેગા-
 અબકયાકરે ઈસ્કીદવા;
 તબકલ્લકરના હૈરવા-
 સિંગાર સબ અપનાકિયા;
 બીબીકે તઈ બીડાદિયા-
 કેહવે મુઝે તુદે રબ;
 ઊસ લાલકા હેમું મન-
 કહાં ઈશક કરને જયગી;
 તોબોહોત ખુતકે ખાયેગી-
 તબ વોહકરે તુઝકેકતલ

ચા બહરદે મારે તુમે,
 બીબી સોબન ખેનાઉપર,
 ખેનાકી ગરદન તોડકર,
 ખેનાકે તઈ પસમારકર,
 દોમો અજબ દોસ્તાં,
 બીબીને તખ ઉચ્ચકતપર,
 બોલો સંખુન તોતે ખિયાં,
 તોતાયું બીબીકો કહા,
 તોતા અગરને ના કહે,
 તોતેને બીબીકો કહા,
 આપને ખિયાંસે બેહતરી,
 ઈનસાનસે હૈ આશાકી,
 બીબી સોબન કરને લગી,
 ખૂની નબર બતી રહી,
 ચેહ મહુલયાં પોઢૂકર,
 તોતેસે રૂક્સત માંગકર,
 તોતેને મારી સખ્ત આહુ,
 તોતાયું બીબીકો કહા,
 બીબી કહી તુમ કહોતુમે,
 ઈનસાઠ ખાતાંમેકહે.

ચાસરમેમારેચેકતબલ.
 ગુસ્સે ફુઈ અચ દોસ્તાં.
 ડાલી ઉન્હેં ઉસ વકતવહાં.
 તોતેકે પાસ વો બખડી;
 તોતેને કી ક્યાદિલબરી.
 તોતેકે તઈ ચુંકર કહા.
 અબ તુમકોઈં કરમે ખુદા.
 બસો કરો ખુશ્હાલિયાં;
 બીબી સો દેતી ગાલિયાં.
 તુમ ઈશક કરના ખૂબહૈ;
 ક્યાલાલસામહૂ ખૂબહૈ.
 ક્યા બને ખેના બેહુયા;
 તોતે ઉપર અપની મયા.
 બીબીકી તખ ચૈ દોસ્તાં;
 ફિર ઈશકકા બોલું બયાં.
 બીબી સોબન ફિરકર ચલી;
 બીબી સોબન પીછીવલી.
 મુઝ ચાહ આઈ એક ખાત;
 તોતા કહા પન બઝેરાત.
 તુઝકો સુનાઈ ખુબતર;

ਪੇਹਲੀ ਫਿਕਾਇਤ ਮੈਂ ਕਹੂੰ ;
 ਭੀਭੀਸੋ ਭੈੜੀ ਲਭਤ ਪਰ ;
 ਤੀਤੇ ਨੇ ਭੂਆ ਦਿਲ ਮਿਨੇ ;
 ਚਿਸਾ ਨਭੀਕੇ ਧਕਤਾ ਕੀ ;
 ਸੁਨਯੋ ਅਭਯੰਗ ਦੋਰਤੀ ;
 ਐਕ ਆਦੁਸ਼ਾਹ ਨੀਰੋਰ ਧਾਂ ;
 ਫੋਗਲ ਸ਼ੋਹਰ ਉਨਕਾ ਮੁਖ ;
 ਰਾਜ ਚੰਦਰ ਦੀ ਸਾਹੁ ਪਰੀ ;
 ਉਸ ਦੋਰਤੀਕੇ ਪਾਸੇ ;
 ਭਯਪਨਰੇ ਆਸਿਕ ਕੋਲ ;
 ਢਾਢੇ ਮ ਭੁਸ਼ੀ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ;
 ਸਾਹੇ ਨਹਾਂਕੇ ਚਿਕੜੀ ;
 ਪਸ ਆਪ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਸੇਤੀ ;
 ਫਿਤ ਨੀ ਮੁਦਤ ਗੁਨਰੇ ਪਿਛੇ ;
 ਕਰ ਮੋਹਰ ਉਸ ਨਾਧੇ ਚਿਪਰ ;
 ਨਲੁ ਕਹਾਰੋ ਭਲ ਅਭ ;
 ਹੈ ਨਾਮ ਉਸ ਨੀ ਸਾਹੁ ਅਭ ;
 ਨੀ ਸਾਹੁ ਅਭ ਮਤੀ ਐਕ ਤਭ ;
 ਨਾਮ ਉਸਕੇ ਹੈ ਰੋਸ ਨਭੇ ਫੁਲ ;
 ਕਾਸਿਦ ਧਨਾ ਭੁਸ਼ਾ ਧਕਤਾ ਕੇ

ਧੇਹੁ ਭਾਤ ਹੈ ਮਹੁ ਭੂਭਤਰ ;
 ਤੀਤੇ ਸੇ ਫਿਰ ਭੀਭੀ ਸੁਭਨ ;
 ਚਿਸ ਚਿਕੜੀ ਹੈਗੀ ਅਗਨ ;
 ਤੀਤੇ ਨੇ ਭਾਨ ਕੀ ਤੀ ਸੁਰ ;
 ਭੀਭੀਸੋ ਨਨਕੇ ੩ ਭਰ ;
 ਉਸਕਾ ਪਿਸਰ ਸਾਹੇ ਨਹਾਂ ;
 ਲਹੁ ਕੀਕੁ ਭੀਭੀਕੇ ਭਯਾਂ ;
 ਸਾਹੇ ਨਹਾਂਸੇ ਆ ਮਿਲੀ ;
 ਆਰੀ ਚਿਪਰ ਹੈ ਹੈ ਨਲੀ ;
 ਭੀਭੀਕੇ ਸਾਦੀ ਨਾ ਕਰੇ ;
 ਫਿਰ ਕਯੁੰ ਕੁਧੇ ਅੰਦਰ ਪਏ ;
 ਨੀਰੋਰ ਧਾਂ ਕੀ ਨੀ ਭਯਰ ;
 ਸਾਦੀਕੀ ਉਨਕੀ ਤੀ ਫਿਕੜ ;
 ਨੀਰੋਰ ਧਾਂ ਨੇ ਭਤ ਲਿਭਾ ;
 ਕਾਸਿਦ ਕੋ ਦੇ ਆਰ ਧੁੰ ਕਹਾ ;
 ਉਸ ਸ਼ੋਹਰਕਾ ਹੈ ਆਦੁਸ਼ਾ ;
 ਨੀਰੋਰ ਧਾਂ ਤਭ ਧੁੰ ਕਹਾ ;
 ਭੇਰੀਭੇ ਹੈ ਨਾਦਿਰ ਅਭਯ ;
 ਸਾਦੀ ਅਗਰ ਹੋਵੇ ਤਰਭ ;
 ਰੋਭੇਭ ਨਭ ਦੇ ਭਾ ਸ਼ੋਹਰ ;

કાગળ દિયા ઉસ શાહકો,
ખાંચી કિતાબ તશાહને,
શાહ નહાંકો લેવ દો,
નોશીરવાં ને સા ખુએ,
નોશીહ અલમ કેહને લગા,
ઈન્ આમ કાસિદ કો દિયા,
ખતમે ફકિફત સબલિખા,
શાહ નહાં મુઝ પાસતુમ,
ફુજતર પેરી હૈ એ કઅબ,
ખતલિખે કાસિદ કો દિયા,
કાસિદ ચલા ખુશ વફત ફો,
કાસિદ જવાબ ચેલા દિયા,
કીતા વજરોં પર ફુકમ,
અરખાબ સબ તૈયાર કર,
સારા તજમુલ સાથે,
ચંદરો નાખે પો હૈ સોજખ,
નોશીહ અલમ ખુશ હોય કર,
એક રાત કો શાહ નહાં,
શબગરત ફિર આએવ નહાં,
નોશીહ અલમ ખુશ હોય કર

કાગળ ઉપર દેખી મોહર,
ખુશ હોકે તબ ચુંકર કહા;
ફખ ઉસ સેલી કર દેખિયા ફ,
ફકને મિલાયા બાદશા;
ખુશ વફત હો કરવા ફવા,
નોશીહ અલમ ને ખુબતર;
ફરએક સાખુન મફ ખુબતર,
લેખે તો મેં શાદી કરું;
અવલરવાં મેં કયું કરું,
નોશીહ અલમ ને ઉસધદી;
પોંહ્યા સો બકર દર પરી,
નોશીરવાંકો જુદતર;
સામાન સબ મો જુદ કર,
શાહ નહાંકો દી રજ;
ઉએ દૈ દિલમે ખુદા,
શાહ નહાં લશ્કર સત્તરી;
ઉન્કો ઉતામૈ તત્તરી,
ફૂલા હો ખિયા ફને કો ચલા;
લશ્કર સત્તરી જાબ આખડા,
ઉન્કો ઉતારા મફલમે;

ਗਾਏਂ ਭਧਾਏ ਸਾਦਿਆਂ,
 ਸਾਹੇ ਨਹਾਂਰੋ ਸਾਨਭੇ ਫੁਲ,
 ਸਾਰਭਤ ਪਿਲਾਯਾ ਸਭੇ ਕੇ ਤਰ੍ਹੀ
 ਨੀ ਸਾਹੁ ਅਲਮਭੇ ਸੋਹਰੀ,
 ਮਹੁ ਨੂਨ ਹੋ ਕਰ ਧਰਗ ਅੰ.
 ਸਾਹਿ ਨਹਾਂਕਾ ਥਾ ਪਯੋਰ,
 ਦਿਆਉ ਨੇ ਐਕ ਭਾਭਯੇਹੁ,
 ਦੁਸ਼ਾਨ ਸੇਵੀ ਨਗਾ ਪਯੋਰ,
 ਦਿਆ ਨੂਨੂਮ ਉਸ ਵਕਤ ਪਰ,
 ਹੋਏ ਪੁਰਾ ਉਸ ਭਾਭਕੀ,
 ਸਾਦੀਕੇ ਐਸੇ ਵਕਤ ਮੇਂ,
 ਥਾ ਰਾਗ ਰੰਗ ਹਰ ਦੋ ਤਰ੍ਹੀ,
 ਨੀ ਸਾਹੁ ਅਲਮਕੋ ਧੋਤਰ੍ਹੀ,
 ਨਲਯੇਕੇ ਤਰ੍ਹੀ ਦੇਨੇ ਲਗੇ,
 ਅਭਵਿਲ ਲਗਾ ਕਰ ਸਭ ਸੁਨੇ

ਪੁਰਾ ਵਕਤ ਹੋਤ ਅਫਲ ਮੇਂ
 ਭਾਂਧਾ ਨਿਕਾਹੁ ਮਿਲ ਅਲੇਖੇਂ,
 ਤਭ ਪਾਰਸੇ ਐਸਾ ਮੇ ਭਾਂ
 ਭਯਾਨੁਤਕੀ ਉਸ ਭਕੀਤ ਮਾਮੁ
 ਭਾਭੀਨਥਾ ਕੋਏ ਐਕ ਗੁਲਾਮੁ
 ਉਸ ਵਕਤ ਧੋਹੁ ਸੋਧਾ ਧਰ੍ਹਾਂ;
 ਪਰਭ ਧੰਗੇ ਸਾਹੇ ਨਹਾਂ-
 ਯੇਹੁ ਭਾਭ ਨਭ ਦਿਆਉ ਨੇ;
 ਰੋਧਾ ਪਯੋਰ ਨਭ ਦਿਲ ਮਿਨੇ-
 ਲਘੀਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਸੇ;
 ਹੁਕਨੇ ਦਿਆਯਾ ਕਥਾ ਮੁਝੇ-
 ਗਾਏਂ ਭਧਾਏ ਸਾਦਿਆਂ;
 ਭੀਲੇ ਸੁਭਾਰਕ ਭਾਦਿਆਂ-
 ਫੂਲਾ ਫੁਲ੍ਹਨਕਾ ਉਸ ਧਰੀ;
 ਭੀਲੂੰ ਭਧਾਨੇ ਸਾਹੁ ਪਰੀ...

ਭਧਾਨ ਭਾਨਾ ਸਾਹੁ ਪਰੀਕਾ ਭਾਗਮੇਂ,
 ਐਕ ਫੁੰ ਫੁਨਾ ਉਸਕਾ ਸਾਹੇ ਨਹਾਂਨਕੋ ਐਕ
 ਪੁਛਨਾ ਐਕ ਸਾਭਸਕੋ ਐਕ ਕੇ ਫੁਨਾ ਉਸਕਾ
 ਸਾਹੁ ਪਰੀਕੋ.

ਸਾਹੇ ਨਹਾਂਕੋ ਭਾਗਮੇਂ,

ਫੁੰ ਫੁਨੀ ਭੀਫੋਤ ਪਾਏਂ ਨਹੀਂ;

એક યુગલ ખોર કેહને લગા
 ઉસ શેહર કા કેહ દે નિશાં,
 હૈ હૈ બિયાહ કયું કર કરે,
 બતુ શેહર સે બેલ અબ,
 દુખ્તર હૈ ઉસ કી સાલેહા,
 તબ શાહ પરી વાકે ફુઈ,
 હૈ હૈ ઈશક કે બેશામે,
 બલવે કો દેખા નબર સે,
 તેરી દવા અબ મૈં કરું,
 શાહ બહાં રોશન બેહુલ,
 શાહ બહાંને મોત કા,
 રોરો પુકારેં મહુલ મેં,
 થે એશો ઈશરત મેં સભી,
 નોશાહ અલમ ઉસ્વકત મેં,
 શાહ બહાં જીતે અગર,

શાહી કો ગમે આમે નહી
 તફર સબ બન કરમિલું,
 ખાનંદશામા અબ મૈં બલું,
 નોશાહ અલમ હૈ બાદશાહ,
 ઉસ સાથ વોહ કરતા બિયાહ,
 લશકર કો લેકર ફિરયાલી,
 વો આકે બલવે મેં મિલી,
 ખોશીદા હોકર શાહ પરી,
 હૈ બોકતેરી સરસરી,
 દોનુકા ઉજ નહ્યા દિયા,
 ઉસ્વકત વાં પ્યાલા પિયા,
 હય હય ખુદા તુ કયા કિયા,
 ઈસ્વકત તુ કયા જીવલિયા,
 રોરો પુકારે યા અલ્લાહ,
 ધરતી ચેહ ખેરી તોલના.

બયાન ગાયે બહોના શાહ બહાંકા વહાંસે.

પોહ્યા બયાં બબ ઈસ મહુલ,
 બઓ કરો ખુશાલિયાં,
 બીબી સોબન કેહને લગી,
 ઉસ કી ફકીકત દિલભિતર,

તોતેને બીબી કો કહા;
 બીબી વકત થોડારહા,
 ચેહ બાત અબ બેહર કરો,
 મહુબૂબે મન ખાહર કરો.

योहूँ न आये कभारगी,
 हेरां हुवे सभ होमकरा,
 रोरो ऊहे नौशहू अलम,
 हे हय उमर सारी मुअे,
 नौशहू अलम रोरो ऊहे,
 हुय हय मेरे शाहे बहां,
 नौशहू अलम रोरो ऊहे,
 हर अक अपर के घर बघरा,
 नौशहू अलम रोरो ऊहे,
 जता अगर शाहे बहां,
 नौशहू अलम रोरो ऊहे,
 होता अगर के के दले,
 नौशहू अलम रोरो ऊहे,
 मा लूम अगर होये मुअे,
 नौशहू अलम युं वल वला,
 हे हे मुदा में क्या करूं,
 नौशहू अलम जतारहा,
 इस रोहू रकी अब छोडकर,
 वलरली रोरो ऊहे,
 या दूब बनकर उड़ी मडूं,

शहू का पलंग ले करायली;
 मा लूम हुवा गलियोगली,
 या जल उरसे को छि लेगाया;
 क्या दाग दिल अंदर दिया,
 या उस ड़ि रिश्ते लेगाये;
 मुअे दाग दिल में देगाये,
 या परियां उसको लेगायां;
 हर अक नेयुं आतां कियां,
 कुं कुं कहां उसको मुदा;
 तो मैं न उस करता मुदा,
 मुअे दिल में नें पडती समअ,
 लापुं भरय लाता समअ,
 पूछूं मैं अब किसको प्रभर;
 कुरबां करूं मेरा अगर,
 करता था शाही छोडकर;
 बल बनओ सारा सी मोहर,
 शाहे बहां के नाम की;
 बल बनसुं अब शा मकी,
 नौशेरवां से उया मिलूं;
 शाहे बहां बिन नें अलूं.

લજ્જકર રવાના કરેક વોહ,
 કફની ગાલેમે ડાલકર,
 મેલી ગાલેમે ડાલકર,
 શાહે જાંકો યાદકર,
 નોશાહ અલમ નોખીદહો,
 દુખતરકે ઊપર બાપકી,
 રોશાન જોહલકે ઈસવકત
 રોરો કબીલા સબકે,
 નોશાહ અલમ ગુરસેફવા
 કહા નિકલ ઈસખહલસે,
 ચેહ ખુરપગીંહે બેહુયા,
 રોશાન જોહલ રોરો કેહ,
 રોશાન જોહલ નાશાદહો,
 તાકીદકર સબકો કહા,
 ઈસ દસ બરસી ઇમરમે,
 શાહે જાંકો જીવ અબ,
 સારાકબીલા ફિરગયા,
 ફુશિયાર ફોકર સબસુનો,
 શાહે જાંકે વાસ્તે,
 ચારબ મેરી રબ આબહુ

દુરવેશ હો બેઠા વજર;
 બેઠાસોતબ ફોકર ફીર-
 એક એપડી બાંધી વહાં;
 દિનરાત વોહ રોતા વહાં
 આયાયલા ધર ઈસ ઘડી;
 જતી રહી સબ દિલબરી;
 સબખહલમે દુશ્મનફવો
 બેરી તુમે કયું ના મુવો
 બેરી ઊપર મે દોસ્તાં;
 કયા કાપંહે તેરા ચહાં-
 તફકીફ બુગ્ઝા મેં ઈસે;
 યંહુખકહું જકર કિસે-
 નિકલી વહાંસે દરતંગાલ;
 આવેન ચેહ ફિજ્યે અગલ
 ફકને પુઝેકયા હુખદિયા;
 કિસવાસ્તે ફક તુલીયા-
 માબાપ ફવે દુશ્મનસગે;
 ચેહહેં નસીબું કેલિમે-
 સબને ઊતારાહે પ્યાર;
 વાલીહે તુપરવરદિગાર-

રોશન બેહુલને ફિકર કરી,
 ઉરકો ખરચ અબમેં કહું,
 એક બેહરી થા મોઝત ખર
 ઉન લે અંગુઠી હાથમે,
 બોલાકે કીમત બોહત હૈ
 ચેહ સાત શાહીકા હૈ માલ,
 કહોતો ગિરો અબમેં રમું,
 સારે શાહરમેં હું નશાર,
 એક લાખ લેકર અશરફી,
 મન્જલ કિયા એશા છોડકર
 દેખી નદી જરી હૈ એક,
 આદમ સો કોઈ દોના નહીં
 રોશન બેહુલને એક શાહર,
 રહતે મુસાફિર આનકર,
 હોગઈ ખબર સબ શાહરમેં
 ખાના ખિલાતી સબંકલઈ
 ખાનેકો ખાકર સો રહેં,
 દે કર દો આબયેં ચલે,
 લંગર થા જરી રાત દિન,
 રોરો કહે એ ચા ખુદા,

મુઝ હૈ અંગુઠી હાથમેં ;
 લે જાઈ દો લત સાથમેં.
 ઉરકો દિખાઈ જાએકર ;
 દેખા સો તબ કરકર નજર.
 કહાં દે સહુ સારી તુમેં ;
 કહાં દે સહુ અબ કહો હુમેં.
 એક લાખ લો તુમ અશરફી,
 હૈનામ મેરા મગરિબી.
 પકડી ઉનેં લંગલ કીરાહ ;
 ગઈ શેહરમેં સે આહ આહ.
 જિન પડા હૈ વોહ મકાં ;
 ખસ્તી કહું મૈં જાબ ચહાં.
 ખસ્તા કિયા ઉસ જગા મિને ;
 ખાનેકો વોહ દેતી ઉનેં.
 આતે મુસાફિર ચેક દો લોમ ;
 તબ તક ન વોહ સોતી પલક.
 સારે મુસાફિર રાતકો ;
 રોશન બેહુલકી જતકો.
 કરતી ખુદાકી બંદગી ;
 કુઈ સબમેં મૈં શરમિંદગી.

ખાના મુસાફિર શોહરમે,
 શોશન નેહલ દિલ કોકેહ,
 પોંહયા બયાં નબઘસમફલ,
 શાહે નહાંકો ફોલ લે,
 શાહે નહાંકો લેગઈ,
 અથ દોસ્તાં બૂગડો તુમે,
 એક શહુપરી કાબાગથા,
 ઉસ્કી ફકીફત તુમસુનો,
 એક દો મુસાફિર રહુગુજર,
 દેખા ઉન્હોને એક નબર,
 આસપાસ ચહાંબસ્તીનહી,
 પસબાગમેં દોનુ ચલે,
 દોનુ મુસાફિર બાગમેં,
 દેખો અલ્લનં દોસ્તાં,
 પરદહ મુસાફિરને ઉઠા,
 હૈરાં હુયે ચેહ દેખકર,
 નોશાકિસીકો હૈ કોઈ,
 આદમસો કોઈ દિસ્તાનહી,
 પોશીદા હોકર છિપરેહું,
 હુશિયાર હોકર સબસુનો,

કરલે હમેં શાયાદિ ફકર;
 અબઉમર ચહાંહોતીફેગરક,
 સારીફકીફત ફિરકહું;
 બતીરહીસો ફિરકહું,
 વોહ શહુપરી એકબાગમેં,
 આખિર નલેગીદાગમેં,
 ઉસ્મેં સોશહુકો ભારખા,
 હૈખાત ચહાંસે બેબહા,
 આયેમલે ઉસબથે પર;
 કયાબાગમેં ગામોતબર,
 ચહાંસોરેહું અબરાતકો,
 ફરએક પકડકર ફાતકો,
 કરને લગે ચોદિસગુજર;
 નબવોહુપલંગાઆયાનજર,
 દેખાસો નબમુરદહુવહાં,
 ચેહુહૈસબબનાદિરચહાં,
 જીન્નો પરીલાઈચહાં,
 તહુફીફ ઉસ્કક હૈમકાં,
 દેખેં તમાશાશબમિયાં;
 ફિરરાતકાબોલૂબયાં.

વોહ દો મુસાફિર છિપરેહ,
 દેખી અબયે બકોલ એક,
 ઉસ્મે સો એક નાદિર પરી,
 ભેથી હબરૂ સફેલિયાં,
 હુઈ રોશની ખુદ આપમે,
 દોનુ મુસાફિર આપમે,
 મુરદેકે બાબુમે સે તબ,
 મુરદેકે તઈ જતા કિયા,
 વોહ ફૂલ કી ભેથી છડી,
 ભમને તરફુસે લે છડી,
 ફિર શાહ પરીને શૌફસે,
 શાહકે બગલસે લે છડી,
 ફિર શાહ પરી કેહને ભગી,
 અય શાહ પરી પેરી ખબર,
 મુરદહુસો તુ મુઝકો કરે,
 પાની પિલા મુઝકો સો અબ,
 શાહકા ધુલાયા મુખ પિછે,
 થે ઐશ ઇશ્તિમ સભી,
 દોનુ સોરંગમે ધુલગાયે,
 દોનુ મુસાફિર આપમે,

ઉસ બાગેકે ગોશે ભિતર;
 આતી હૈ માનંદ ખૂબ તર;
 બૈઠીઓ આઉપર પલંગ;
 સફૂબાંધ બૈઠી વોહ અલંગ;
 બોલે કલાવંત ખુશ અવાજ,
 કેહવેંકે ક્યામિલ તાહૈ સાબ;
 ઉસ્ને ઉઠાઈ એક છડી;
 દેખે મુસાફિર ઉસ ઘડી.
 ઉસ્મે સો જીવ ઉસ્કા અથા;
 ફિર દસ્તે ચપરાખ ચુંક ફા;
 બહરે ઉસમ ઉસ્કા લિયા;
 ફેરફેર કર જતા કિયા.
 શાહિ બહાં ક્યા હૈ ખબર;
 તુ પૂછતી ક્યા સરખસર;
 મુઝ જીવગી કી ક્યા ખબર;
 સૂખા ગલામેરા જીગર;
 ખાનેકે તઈ ઉસ્કો દિયા;
 તરતર ખાલે મૈ દિયા.
 શીરો શકર આમે બજું;
 દેખે તમાશા આહુ ચું.

શાહુ જાહાં ઓર શાહુ પરી,
 યોહુ શાહુ પરી નેરા તકો,
 વકતે સુખોહુ મુરદહુ કિયા,
 પરદહુ પલંગાકો બાંધકર,
 સારી રચન કર રાગારંગ,
 બોલી સંખુન યું શાહુ પરી,
 એક સેહુ લીકો કિંકર રોમા,
 સખ જર દેવ ગોઠર મેરા,
 તખ શાહુ પરી તાકી દકી,
 ચોકી કરે ઈસ બાગકી,
 તાકી દકર ઉસ દેવકો,
 ચોહુ દો મુસાફિર બાગમેં,
 શાહુ જાહાં ઓર શાહુ પરી,
 ચોહુ દો મુસાફિર દિલ્લી,
 દોનોં ખિરાદર આપમેં,
 તાગેં અપન જલદી સેતી,
 નિકલે યોહુ દો નુ બાગસે,
 આમે ચલે ઉસ બાગમેં,
 દો નુ મુસાફિર આખડે,
 બિસરામ કર મુશાવકત ફો,

દો નુ ને બાબે ખુશ કિયા;
 મહુ જુજ મૈસે કર દિયા.
 બોલીકે બહો દોસ્ત મૈં;
 બૈહો સો તખ અફૂરો સમેં.
 વકતે ફૂજર બને લગી;
 આતી હૈ બોઈ નસાનકી,
 બતુ કહાકોહુ કાફૂ પર;
 ઉસકો ખુલાઈ બુદતર.
 સખ જરકો લાઓ ખુલા;
 ચેહુ દિલકા બવે વલવલા.
 આપેં ચલી ફોકર સવાર,
 દોમે તમાશા ગુલ ઇબર.
 દો નુ ઈસમ બહર ફુવે.
 મહુ ખૂબે મન માફર ફુવે.
 કહેકે બમેં ઈસ ઘડી.
 હૈ દેવકી દેહ શત બડી.
 ચલને લગે જાગર ફુગુબર.
 સોતે મુસાફિર થે મગર.
 રોશન બેહુલકે મેહુલતલ,
 ગોચાકે આચેહું અફુલ.

ખાનેકો ખાયા ઉનચકીન,
 ઉરકી ફૂકી કંત લુપસુનો,
 રોશન બેઠુલ બેઠી છબે,
 અબદિર ફૂકી કંત લુપસુનો,
 દોનુ મુસાફિર રાતકો,
 શાહે બહાં ઓર શાહપરી,
 સરપરને બાંધા હૈસે ફર,
 ખૂબીમિને હૈ બે બદલ,
 સોયા પલંગ પર બરકે પોહ,
 ખાતાં કરે આપસ પિને,
 શાહે બહાં કે હાથમેં,
 ભમાસો તનમે લાલ હૈ,
 ઉરશાહ કે બાબૂમિને,
 સારી કરાંમત ઉસનિતર,
 શાહે બહાં કાનામ લે,
 જતાસો કયા કરતી પરી,
 રોશન બેઠુલ કે મહુલ તલ,
 રોશન બેઠુલ કે ફને લગી,
 રોશન બેઠુલ ઉરવકંત પર,
 લુમકો ખુદા જતા રમે.

સરકાર સે અથ મુમેનાં;
 અથ દોરતાંને બાઈમોં-
 નીચે કિયા બિરતર ઉને;
 ખાતાં વો કરને દોબને-
 ખાતાં વોહ આપસમેં કરે;
 કયા ખૂબ હૈ ઉસ બાગમેં-
 ગલમેં જવા ફરકી ફૈ ફાર;
 તફકીક હૈ વો ગુલ ઈબર-
 ચેહ સબ નિશાની બેયાહકી,
 ચેહ દોનુ પિલ ઉસશાહકી,
 કંગનાં બંધા હૈ બેયાહકી;
 ચેહ કયા સબ બઘિનસાનકી,
 બેફુલકી વોથી છડી;
 જતાસો કયા કરતી પરી-
 જબ વોહ છડી કી હૈ રેર;
 જરૂન કુછ લાગે સોદર-
 ફિસ્સા ચેહ સબ જરૂર ઉયા;
 તફકીક હૈ ખેરાપિયા-
 દોનુ મુસાફિરકો કહા;
 કયા બાતકી હૈ બે બહા...

દોનુ મુસાફિર કો કહા,
 એહ સબ તુમ્હારા હૈ મુલક,
 કામિલ મલેક રૂખાં મલેક,
 તાકીદ કર સબ કો કહા,
 દોનુ બુલાએ મહુલ મેં,
 કપડે પેહનાએ જર જરી,
 સારા ખજના સોંપ કર,
 પુછી ફડીકત બાગાડી,
 સારી ફડીકત ખોલ કર,
 બીબીને બૂઝા દિલ મિને,
 કામિલ મલેક ને તબકહા,
 તુમ મહુલ મેં હો એકલી,
 રોશન જેહુલ કરને લગી,
 એલાઈ મેરે તુમ સુનો,
 કોગલ શહર કા બાદશા,
 આયા બેયાહુને કો ચકી,
 યોહ બાદશા હુલા હુવા,
 બાંધા નિકાહ હમ દોમિને,
 રોરો સતી ઉસ્વકત મે,
 નબ એહ પલંગા ગાયે બહુવા.

કયા નામ હૈ મુઝે કો કહો;
 દોનુ તુમેં અબલાઈ હો.
 બેહના તુમેં અબ બૂઝિયો,
 ઈનકા કહા તુમ કી બિયો.
 રોશન જેહુલ ને ઉસ્વકત;
 દોનુ બિહાએ બરત ખત.
 આપે સો બૈઠી હો નિરી;
 એલાઈ તુમ કહો સરસરી.
 કામિલ મલેક ને સબક હી,
 જાહાં કહા અબ મેં સહી.
 બેહના અમાં બાવાક હાં;
 એહ કયા સબ બબોલો બયાં.
 અપની ફડીકત કો બયાં;
 કેહતી હું મેં સારા બયાં.
 આયા ચલા રોબેલ મેં;
 ઉમ્મેદ થીયું દિલ મિને.
 આયા બેયાહુ કો અપને ધર,
 જલ્દે કે વફત ગાયાં બેમર.
 શહુકો ઉઠા કર લે ચલે;
 દોહાત હૈ રત સે મલે.

તકદીરમેં મુઝ યું લિખા,
 રોરો કહીલા સબ કંહે,
 નાશાદ હો વહાં સે ચલી,
 અચલાઈ તુમ ખૂઝોયકી,
 કામિલ મલેક ને તબકહો,
 રોશન બૈહુલ કે હનેલગી,
 કહી મુઝકો તુમ વહાં સે ચલે,
 તબ ચેહુ નવાબ ત્લાઈ દિયા,
 અચલાઈ તુમ ખિદમત કરો,
 તુમ આઓ ફિર અપને મકાં,
 કામિલ મલેક અસ્યાર કરે,
 તબ બેહુન કે હુવે ત્લાઈકો,
 ચંદરો નમે પોંહ ચેવો નબ,
 કામિલ મલેક કે હનેલગા,
 ઘોડા દિયા ત્લાઈ કે તંઈ,
 કામિલ મલેક રોયાબો હોત,
 રોશન બૈહુલ ને ઈસ્યકત,
 બઓ સંતાબો શેહર તુમ,
 કામિલ મલેક વહાં છોડકર,
 દિબો અબ્બુલ ફિકર કરે.

બાવામિયાં ગુસ્સે હુવે ;,
 બીબી તુમ્હે કયું નામુવે
 આંસુ રબનાયાયે મહુબ
 યોલા કરેગા નબ ફતલ
 વોહુ બાદશાહ બેહુના સહી
 કયા ખાત તુમને મુબકહી
 એ ત્લાઈ પેરે નો નવાં ;
 બેઠા હૈયો કી દેવ વહાં
 મુઝકો બતાઓ દૂરસે ;
 મેં નહોંગી ઈસ બાગમેં
 નબ બેહુનકો લેકર ચલા ;
 દિલકાસો તુમ મહુરમ મિલા
 વોહુ બાગ દિખાયા દૂરસે
 બેહુના ફુકમ હોવે મુઝે
 આપેં રબ લેકર ચલી ;
 ઈસગમ સે તી છાતી નલી
 ત્લાઈ કે તંઈ યું કર કહડ ;
 અબ મુઝકો તુમ સોં પોખુદ
 આયા ચલા અપની જગે ;
 તકદીર કે હૈ ચેહુ બિમે.

દોનુ મુસાફિર થે વફી,
 રોશન ભેફલ ઉસદેવકે,
 રોશન ભેફલ ઉસબાગકે,
 યેસે મિને એક બારગી,
 વોફદેવ ઉરકોદેખકર,
 નિરકો ખુદા જીતારમે,
 રોશન ભેફલકોદેખકર,
 સખબરદેવ મામૂમિયાં,
 રોશન ભેફલકોદેખકર,
 સખબરદેવ બેકર ઇસમ,
 સખબરદેવ પસદિલમિને,
 રોશન ભેફલકોદેખકર,
 રોશન ભેફલકે કદમપર,
 બોલાયેં તેરા હૂં નફર,
 વોફદેવ લગકર ફિરકદમ,
 રોશન ભેફલકે ફનેલગી,
 તખદેવ ફિરકે ફનેલગી,
 અબ મૈં તુમે ખાહી સીકયું,
 રોશન ભેફલ હોગોદયેં,
 ઉરકે કુકમપર સરધરે,
 સખબરદેવ રોશન ભેફલ,

હોગાયે મુલકકે બાદશાહ,
 મુંગલમેં જતી વાફવાહ,
 ચાલને લગી રસ્તેલીતર,
 વોફદેવ જબ આયાનજર,
 ચાહકે અબ ખાહી ઉસે,
 તોદેવ કયુંકર ખાસકે,
 વોફદેવ આયા રૂબરૂ,
 કયું ગુસ્સા મુઝે ઊપરકરો,
 વોફદેવ જબ આયા ચલા,
 મામુલ મામુલ કહુ,
 ફેરતસેતી ખોચાગયા,
 ઉસદેવકો આઈ પયા,
 ઉસદેવને સરકો રખા,
 સોગંદ ફે મુજકો ખુદા,
 દોચાર બાતાં ઉનકિયાં,
 અબ ખામો મુઝે મામૂમિયાં,
 અવલ તુધી મેરી ગિજન,
 સોગંદ ફે મુજકો ખુદા,
 અપને ઉઠાકર લેગયા,
 ફકને ઉરે દીયેફમયા,
 ચીકોકરે ઉસબાગકી

યું આરબુથી દિલમિને, ::
 સખ જર દેવ રોશન બેહુલ,
 અપને વતન કો છોડ કર,
 સખ જર દેવ બોલાર સમુના,
 રોશન બેહુલ ને ફિરક ફા,
 આદમ કા એક મહૂ ખૂબ હૈ,
 ચોકી કા મુઝ કો હૈ ફુકમ,
 રોશન બેહુલ ને ફિરક ફા,
 સારી ફકી કત ખોલ કર,
 ફિર દેવ યું કેહને લગા,
 ચેહ બાગ હૈ ઉસ્કા ચકી,
 રોશન બેહુલ વાકે ફુકુઈ,
 અખ ફિર ફકી કત તુમ સુને,
 સખ જર દેવ કેહને લગા,
 યું આરબુ હૈ દિલમિને,
 દેખો તમાશા બાગ કા,
 બીબી રબૂલે કર ચલી,
 રોશન બેહુલ ઉસ બાગ મેં,
 દેખો અબૂબું દોસ્તાં,
 પરદે કે તઈ પસ ખોલ કર,
 ખુબી મિને હૈ બેબદલ,

દેખું શિકલ ઉસ શાહ ફી-
 દોનુ ને મિલ બાતાં કિયાં;
 કયું ઇસ બગાદરે ફતે હોયાં-
 બેરી મૈં ફું નોકર ચહાં;
 કયા કામ કરતે હામિયાં-
 સોચા હૈ લિતર બાગ મેં;
 બેઠા ફું મૈં ઇસ બગા મેં; ::
 કિસ્કે તુમ્હેં નોકર બને હો;
 મામુમિયાં મુઝ કો કહો-
 રાબ્બ ઈદર કી શાહ પરી;
 કરતા ફું ઉસ્કી નોકરી-
 અપની ફકી કત સે તમામ;
 એ દોસ્તાં નાદિર કલામ-
 જસૈર કર તુ બાગ કી;
 દેખું શિકલ ઉસ શાહ ફી-
 મેવે લગે હૈં કઈ જર;
 દેખામ કા ને ગુલ ઇન્જર-
 કરને લગી ચોદિસ ગુજર;
 અપના પલંગ આયા નજર-
 દેખા સો જાબ શાહે જહાં;
 ઓર ઇન્જર મૈં હૈ નોજવાં-

रोशान बेहुल उरिचकत में ;
 शाहे बहां को देख कर ,
 रोशान बेहुल के हुने लगी ,
 सपने शिको अनजान कर कर
 रोशान बेहुल रोरो कही ,
 कुरआन गाँव तुम नाम पर
 रोशान बेहुल ने उरिचकत ,
 शाहे बहां पर हेरे ईर ,
 उरिचकत शाह बहां तुम्हारा ,
 शाहे बहां तु शिपार हो ,
 परियुं में मुअ लौं डी गिनो ,
 छिस्तोर संकी आबे ब्य ,
 शाहे बहां के हुने लगी ,
 अपनी हुकी कत से मुअ ,
 रोशान बेहुल के हुने लगी ,
 शाही हुँ रोबेल में ,
 नौशाह अलम रोशान बेहुल ,
 शाहे बहां रोशान बेहुल ,
 शाहे बहां बोला तली ,
 रोशान बेहुल के हुने लगी ,

किरशाह के कदम लगी ;
 रोरो बहाँ थी नही .
 तुम छिस्त में तजमन बला
 दिल का सो तुम महरम बिला
 मुअ दरद की कर तु दवा ;
 तुम संग मुअ रेह नारवा
 वोह डूल की ले कर छडी ;
 करने लगी उरिही धडी .
 क्या थी करंमत की छडी ;
 बोला सपुन ऐशह पदी
 मुअ को तुम के ऐ बादशाह ;
 तज शाह ने चुं कर कहा .
 तुम आप को नहे रकरो ;
 ऐ बने मन पाहे रकरो .
 नौशेरवां के तुम पिसर ;
 नौशाह अलम के तुम निगर
 नौशेरवां शाहे बहां ;
 हाँवर नैहं बीबी मियां
 धर्म शेरका बोला धर्म ;
 अतलाउ में हुं की कसम

નોશીરવાં કોગાલશીફર,
 સારીફકીકતફિરકફી,
 રોશાનજેફલકોઉસ્વકત,
 બીબીમિયાંરોયે બહોત,
 રોશાનજેફલરોરોકફી,
 સાબતતેરેઅબવસલકા,
 રોશાનજેફલરોરોકફી,
 ફફતીથીફકસેરાતદિન,
 શાફેઠફાંકેફનેલગા,
 લેકિનપડાફુંકેદમે, ::
 શાફેઠફાંરોશાનજેફલ,
 મેવેસોલેકઈતરફુંકે,
 વોફદિનગુબરાએશીમેં,
 ફિરઉસછડીકોફરફેર,
 પરદફપલંગકોબાંધકર,
 રોશાનજેફલકેફનેલગી,
 તબદેવનેઉસ્વકતપર,
 વોફશાફપરીઆવેયફીન,
 આદમબશારકીબોયપર,
 વોફઆકેદમેગરતુએ,

નોશાફઅલમરોબેલમેં;
 તબશાફફવાદિલગીરમેં,
 શાફનેલગાયાતબગલે,
 આંખુસેતીનાલેચલે,
 કઈબરસતકમેંચીબલા,
 મુઝકોતુઅબશારબતપિલા,
 મેંફુઈવતનસેબેવતન;
 કફાંહોયગામેરાસબન-
 તુમપરફિદાયેફબનફે;
 અબશાફપરીદરમ્યાનફે,
 દોનુને મુખધોયાવફાં;
 ખાએસોબીબીઓરમિયાં,
 ઉસ્વકતફિરસોયાપિયા;
 ફિરશાફકીમુરદાકિયા,
 આઈસોવોફઠબદેવકન;
 કપાબાગફેઅમનોઅમન-
 રોશાનજેફલકોયુંકફા;
 મેંતુમકીઅબરામુંછિપા,
 ઉસ્નેમુઝેચોકીરખા;
 બવેફીવોફદોનુંકોખા

એક કોરડીથી ઊસળગહ,
 ચેહ સખત માણા દેખતી,
 એક દોઘડી લહુભૂપિછે,
 ફિર ઊસ છડીકો ફેરફેર,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 પોશીદા હોકર દેખતી,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 રોશન ભેહુલ ચહાં એકલી,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 રોશન ભેહુલ ચહાં એકલી,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 રોશન ભેહુલ રોરો કહી,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 રોશન ભેહુલ ચહાં એકલી,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 રોશન ભેહુલ ચાં એકલી,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 રોશન ભેહુલ ચાં એકલી,
 શાહે બહાં ઓર શાહુપરી,
 રોશન ભેહુલ ચાં એકલી,

ઉસ્કો સુલાયા ઊસભિતર,
 ઉસ્કો ન કોઈ દેખે મગર,
 વોશાહુપરી આઈ વહાં;
 જતા કિયા શાહે બહાં.
 દોનુને મુખ ધોયા વહાં;
 રોરો કે ડાલી આં જુવાં.
 દોનુ સોખાવેં નીચમતો;
 ખાવે પછાડી આહુ ચહાં.
 દોનુ તમાશા દેખતે;
 થરથર પુકારે ધૂબતે.
 દોનુને ખાખે ખુશ કિયા;
 હૈં હૈં ખુદાને કયા કિયા.
 દોનુસો સોએ ફરશ્યાર;
 ભેસા તવા હૈં આગ પર.
 દોનુને ફિર પીતી શગબ;
 દિલબલગયા ભેસા કબાબ.
 દોનુ ફરે નાભે નઅમ;
 ખાવે પછાંડી ઓર ગામ.
 દોનુને ખુશ ખાતાં કિયાં;
 ભગે ખિયારી આહુ ચહાં.

शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल यां ओकली,
 शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल केतलमिने,
 शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल की उरियकत,
 शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल यां ओकली,
 शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल का उरियकत,
 शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल यां ओकली,
 शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल यां ओकली,
 शाहे नहं ओर शाहपरी,
 रौशन जेहल रोरोकही,
 हरहाल फिर हो गछि सुजो,
 फिर आह दिन गुनरे पिछे,
 फिर शाह को मुरदा किया,
 रौशन जेहल की उरियकत

दोनु गले लागे वहां;
 दहशत सेती नगो यहां;
 दोनु सुने कानुसे राग;
 नैसे बले होली की आग;
 भुख्यो लगाई लरलरी;
 लरनेसे हंड आकर अडी;
 कुलुं की प्रसरी सेनपर;
 हँहँ येह सोई धूलपर;
 क्या भूबहै छि सबागमें;
 दिल नल गया है दागमें;
 दोनु ने देमाना य भूब;
 नैसे गये पानी में डूब;
 आपुं मिने आं न कल;
 गोया के उरि आछि अल;
 दोनु हुये न्हा धोके साई;
 पिये गुन हूँ कर मआई;
 तज शाह से मांगी रज;
 तुम हूँ मिलावे गां मुदा;
 लरकर को ले कर फिर यली;
 तज गम सेती छाती नली

ફિર શાહ પરી બોલી સંખુન,
 ઉસ દેવ કો ચો કી કી ફિર,
 આદમ બશાર કી તાક પર,
 અબ હૂઠ કર ખાલુ ઉસે,
 લરકર કો લેકર ફિર ચલી,
 રોશન બેહુલ કો ઉચકત
 રોશન બેહુલ કફને લગી,
 દેવે દિલાસા દેવ તબ,
 જતુ કહા ઇસ બાગ મેં,
 મુદત બેહુ દિન આઠ કી,
 રોશન બેહુલ ખુશ વક્ત હો,
 કર ઉસ છડી કો ફરફર,
 શાહે જહાં રોશન બેહુલ,
 અપને વતન કો છોડકર,
 રોશન બેહુલ કેફને લગી,
 ઉસ દિન સે મેં જંગલ મિને,
 એક દો મુસા ફિરર હુગુબૂ,
 સારા તમાશા દેખ કર,
 આએ ચલે મેરે મહુલ,
 આપસ મિને બાતો કરે.

ઇનસાન કી બોલે સંહી;
 તાકી દવોહ કર કર ગઈ.
 મેને તુએ યહાં હૈ રખા;
 તબ દેવને બેહુતરક હા.
 વોહ શાહ પરી અપને વતન
 રાહત ફુઈ અમનો અમન
 મામૂમિયાં કયા કેફ ગઈ;
 મત ખોડકર બીબી સહી.
 બીબી તુ હૈ બેરી મેરી; ::
 તબ તક ન આવે વોહ પરી.
 ફિર બાગ કિ અંદર ગઈ;
 શાહે જહાં બોલો સહી.
 દોનુ ને ફિર બાતો કિયાં;
 ઇસ જગ કયું આએ ચહાં.
 તુમ કો પરી જબ લે ગઈ;
 રહુતી બેફુગી એક લી ::
 આએ ચલે ઇસ બાગ મેં;
 ફિર વે ચલે જંગલ મિને.
 પસરાત કો ગુજરાન કર;
 વોહ દો મુસા ફિર સરબસર.

मैं दिलमिने सभभीसही
 सारा मुहं उन सोंपकर
 सभनरे देव यो की करे,
 उ सदेवसे मैं आ मिली,
 द्दिर देवने मुअ को उहा,
 मैंने रत्न लेकर यली,
 अह पाल सभनरे हरिय
 शाह बहां भुरा हो उहा,
 शाह बहां रोशान नैहल,
 येह रोशो धिरत का जयां,
 हरहाल गुनरे आ ददिन,
 सभ नमो जीजी देवकन,
 भुरह सोकर द्दिरशाहकं,
 द्दिर देवने जो लासभुन,
 रोशान नैहल द्दिरछिपूर,
 अक घोघडी गुनरे पिछे,
 उ सशहपरी की नाकमें,
 सभनरे वंडो तन उहा,
 गुरसे होकर केहने लगी,
 या को धि है आदम जया।

तह की कं है मेरा पिया;
 द्दिर आप यहां पोहया गया
 इसबाग की लालन पिया,
 तन देव भुअ सिब द्दुरिया,
 इसबाग की तुसैर कर;
 तन आ धि मैं ननो निगर
 रोशान नैहल उ सशहसे;
 कुरबान हुं दिल ननसे-
 पिलग असोनु शीरो शीकर,
 क्युं कर उहुं पूरा मगर...
 द्दिरशाहने थुं कर उहा;
 द्दिर कलमिला वेगा भुदा
 उ सदेवसे न कर मिली;
 जीजी तु सो न अकली-
 उ सकोर डी में उ सघडी;
 आ धि वहां वाहशहपरी-
 आ धि है जो धनसान की;
 तह की कं जो है रांड की...
 वाहशहपरी थुं कर सभुन;
 या को धि है आ धि सो नन-

[illegible]

फिर शहू परीने थुं कड़ा ;
 अब मैं कूं तेरी दवा- ॥
 अब लेय लो शहू का पलंग
 वो शहू परी आँसो तंग
 शहू का पलंग लेकर यली ;
 रो रो न लेहू ल फिर मेकली
 रो रो पुकारी नर नर ; ॥
 तहू डीक रोती आहू मार-
 यहाँ कोई देव आता नही
 कोई बाध भुअ जाता नही
 कोई तीर भुअ लगता नही
 क्या वो हजिक लसकता नही
 कुँध मैं पतन से बे पतन ;
 लग यो न ये हू किस्की लगन
 विसल्य से आँध मैं तंग ;
 अपला पडूं अब कुँधुं तंग
 उस कोठड़ी में मेकली ;
 कुंशहू तुमै रा लेयली-
 तुम वास्ते पकड़ी लंगल ;
 ये हू भुअ कूं न कि सअगल

રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 રોરો પુકારે આહ આહ,
 તોતેને બીબીકો કહ્યા,
 પોંહ્યા બયાં નબ ઈસમહુ
 નબો કરો ખુશ્હાલિયા,
 બીબીસો નન કેહને લગી,
 ઉરકી ફડિફટ સરખસર
 શાહે નહાં સે ફિરખિલી,
 સોગંદ હૈ નુઝં કો ખુદા,
 બીબીસો નન તોતેકે તંઈ,
 રોશન બેહલ રોતી રહી.

તકદીર સે કરતી ગિલા;
 ઈસ બને સે મરના લલા.
 રોશન બેહલ કેહતી ખુદા;
 ક્યું હક કિયા મુઝ સે બુદા.
 અબ શાહ કહાં દેખું નબર;
 અબ શાહ પરી લેગ ઈકિધર
 હું હું કહાં જમી મેરા;
 અબ કહાં દરસ દેખું તેરા.
 અબ ચહાં ઈમર કરના તમામ
 કાદિર તુમે સોંપા ફૈકામ.
 શાહે નહાં રોશન બેહલ;
 પોંહ્યા બયાં નબ ઈસમહુલ.
 તોતેને બીબીકો કહ્યા;
 અચ બીબી વડત થોડા રહા.
 ચેહ બાત અબ બેહર કરો;
 મહૂબૂબે મન મોહર કરો.
 ચા નૈં ખિલી મુઝ કો કહો;
 તોતે મિયાં ક્યું ચુપરહો.
 કેહ્યે કે ફિર કહો ક્યા કુવા;
 ચા કહી મિલા પઉસ્કા કુવા.

जीजीसो जल तो ते के तर्घे,
 रोशान जे हुल न वमी हो,
 तो ता सो फिर के हुने लगा,
 अब दिल लगा कर सब सुनो,
 जीजी की दो गो गोद में, :-
 रोशान जे हुल की बात को,
 रोशान जे हुल रो रो कहें,
 ये से मिले अक बारगी,
 रोशान जे हुल को देख कर,
 गमगीन हो कि स्वास्ते,
 सब नर देव को देख कर,
 रोशान जे हुल को देख तब,
 सब नर देव के हुने लगा,
 उर चकत मे जे तु कहें,
 रोशान जे हुल तुम वास्ते,
 या कह तो मैं पास ही रहूं,
 आदम बशीर की बारा मर,
 उर ने ही अब मुअ को रेन,
 तुम वास्ते मैं नौ करी,
 हूँ हूँ हूँ नर अइसो रहै ।

ले गोद में करती पेयार ;
 घर को बली किया आहुमार ;
 मल दूर को सारे तमा म ;
 जे दोस्तां ना फिर कलाम ;
 तो तेने फिर मोली बजां ;
 करता है तो ता सब अयां ;
 हूँ हूँ मेरे शाह न हूं ; :-
 सब नर देव आया वहां ;
 सब नर देव के हुने लगा ;
 जो लो समुन मुअ से कहा ;
 जयादा किया फिर दरदोगम ;
 उर चकत आ लागा कदम ;
 तेरा हुकूम सर पर धरूं ;
 वोह खीब ला हाजर कहूं ;
 अब मान पोहया मैं यहां ;
 या कह तो ले नखी मकां ;
 वोह शह परी हो गधगबन ;
 दूनर जानो कहै अब ;
 तब कर ये मैं घर को बला ;
 कयूं रोती है तु दिल बला ।

રોશન ભેફલ તુબોલઅબ,
 ભેતુકે સો પેં કંફું,
 રોશન ભેફલ કેફનેલગી,
 આઈથી પેં ઉમૈદકર, ∴
 સબજર દેવ બોલાસેબુન,
 વોફ શાફપરી કેફતીથીસય,
 અબ પેંને બૂઝાદિલમિને,
 અપને વતનકો છોડકર,
 ફિર દેવ ચેફ બોલાસેબુન,
 બેકિનીફે તુમસે ચેકશરત,
 મામું પિયાં ક્યાફે અબબ,
 ગુલખૈર દેવ બેઠાફે વહાં,
 વોફબ હોલજામિમૈફનીર,
 ઈસ્વાસ્તે તુમકો કંફું,
 તુબેઠ ગરદનપરમેરી,
 ગુલખૈર દેવ મામું પિયાં,
 સબજર દેવ અસ્વારકર,
 વોફબાગીદખાં ફૂરસે,
 રોશન ભેફલ ઉસ્બાગકે,
 વૈસેમિનેએકબારગી,

ફજરત સુલૈમાંકી કરસમ;
 સબજર દેવ પેરા ઈસમ.
 પેરા મિયાંશાફે જહાં;
 ના ખુશરહી મામુમિયાં.
 બીબી તુનેફરકતકરી;
 મુઝશાફસે ચોરીકરી.
 તફકીકંફે તેરા મિયાં;
 ઈસ્વાસ્તે આઈ ચહાં.
 બીબી તુમ્હેં અબ લેચલું;
 ઉસ્બાગમિપગનાધરું.
 ભેફરકરો મુઝકો તુમ્હેં;
 ચોકીકરે ઉસ્બાગમે.
 દેમેતોખાજવે અપન;
 સુનખાતમેરીગુલબદન.
 તુમકો મેં ખોંફ્યાઈઅત્તી,
 કેફતુકે નાખાવેકત્તી.
 ગરદનઉપર જબલેચલા,
 ઉન છોડકર પીછાવલા.
 ચબને લગી રસ્તે તરફ;
 ઉસદેવસેબોલીફરફ.

गुलज़ैर देव मा भुंमियां,
 पर देव अपने दिलमिने,
 आदम जशर को देव कर,
 है है ये क्युं जाओं ऐसे,
 रीशान जे हल को देव कर,
 तेरे हुकम पर सर धरूं,
 ओ क लाज बर की राहु पर,
 को घन नयन हां आस के,
 सो गंध है तुम को पुष्ट,
 हनर तनु जे मां की कसम,
 गुलज़ैर देव मा भुंमियां,
 कुरबां गे तुम नाम पर,
 गुलज़ैर देव रीशान जे हल,
 ये ह सज नंसी बंका लिजा,
 गुलज़ैर देव ते गोद में,
 दिन सत हुं मुअन्न को,
 मा भुंमियां क्या ह सज ज,
 अपनी हकीकत मुअन्न को,
 राबन घे र की राहु परी,
 यह जागो ह उर का यही नः

रीशान जे हल ने तब कहां,
 उर देव कर है रत रहु-
 अपनी अकल को भोगया,
 नैसा दिवाना होगया-
 गुलज़ैर देव ने सर रमा;
 कहां से तु आये है कहां-
 रेहते हैं हम आदम से दूर,
 आये है तु मेरे हुं नूर-
 अपना इस भुंम को कहे,
 मुअन्न पास हां अब तुम रहे,
 रीशान जे हल मेरा इस भुंम,
 अब तुम करो मुअन्न पर हम,
 मिल गये सो नुंशी रीश कर,
 नुंओ तुम्हें कर कर किं कर-
 रीशान जे हल को लेय ला;
 रेहता हू मेरा ओ कला-
 क्युं रेहते हो तुम ओ कले;
 अब आये दिन दे मोल ले-
 सज में नै यो ह सरदार है;
 इसमें उर का यार है :

બીબી સો નન ઉચ્ચકતમેં,
 મેં ઉચ્ચકતમેં નહીં,
 તો તે મિયાં ઈસ્ખાતકો,
 શાહે નહાંસે ફિરમિલી,
 શાહે નહાંસે ફિરમિલી,
 બોલો સામુન તો તે મિયાં,
 તો તાસો ફિરકે હને લગા,
 અબ દિલ લગા કર સખસુનો,
 તો તાસો ફિરકે હને લગા,
 સારી ફકીક તફિર કહી,
 રોશાન બેહલ ઉચ્ચકતમેં,
 રોશાન બેહલ કે પાસબખ,
 રોશાન બેહલ કો દેખ કર,
 ગામગીન હૈ કિસવાસ્તે,
 ગુલબૈર દેવકો દેખ કર,
 બીબી તુબ ઈસ્ખાતમેં,
 ફિર દેવયું કે હને લગા,
 રોશાન બેહલ ખુશફોકફી,
 રોશાન બેહલ દોડીગઈ,
 પરદહ પલંગરો ખોલ કર.

તો તે કે તેં નબકી નિદા;
 સૌગંદ હૈ મુઝકો ખુદા-
 પૂરી કરો મેરે અગલ;
 યાનેં મિલી રોશાન બેહલ-
 યા ખાગમેં રોતી રહી;
 કહો ખાતફિર મુઝકો સહી,
 મબકુરકો સારે તમામ;
 દોચાર હૈં નાદિર કલામ-
 એ મોપેનો વફતે વુસૂલ;
 બૂઝે ખુદા બૂઝે રસૂલ-
 રોરો વોહ કરતી થીબયાં;
 ગુલબૈર દેવ આયા વહાં-
 ગુલબૈર દેવને તબકફા;
 કેહતુ સામુન એ સાહેબા-
 જ્યાદહ લગી રોને મગર;
 દોતી રબ્બ બસૈરકર-
 ઈસ્ખાતમેં તુસૈરકર;
 કયા ખાતફિર ખૂબતર-
 અપના પલંગ દેખાનબર;
 દેખાસો નબ અપના શોફર.

वोह कुल की नेथी छडी,
 शाहे बहाना का नाम ले,
 जीजी मियां भुशवत हो,
 मेवे लिये कै तरह के,
 शाहे बहाना के हुने लगा,
 और आप के देम से ती,
 जीजी कही मेरे मियां,
 वहां से पलंग लाय डिहा,
 ये क लम भर की राह पर,
 सज भर देव गरदन पर,
 गुल पेर देव यो की करे,
 में उर से फिर आ कर मिली,
 सारी हू की कत जो ल कर,
 लायार हुं शाहे बहाना,
 जीजी मियां भुशवत हो,
 पानी पिया भुशवत से ती,
 जीजी मियां उर वत पर,
 रौशन नेह लने शाह के,
 वोह दिन गुंनरा मे शो मे,
 फिर उस छडी को हरे र,

लम ने से दा में रम क हू;
 उठ जै हो तुम मेरे मिया.
 दोनुं ने भुम धोया वहां;
 जाये सो जीजी और मियां
 जीजी कही कथा है मर;
 हुं डाला मेरा बगर-
 नें हो असल के जाग में;
 आये यले इस बग में.
 वोह जाग छोडा है तुम हें;
 अस्वार कर लाया हू में-
 इस जाग की ये आदश;
 लम उर ने दी भुम को रन-
 जीजी कही शाह के अगल,
 मेरा न कुछ यलता ममल
 मेवे को लाया लर शिकम;
 की हू को भुश लान दम-
 दोनुं ने जाये भुश किया;
 महुं नू न सो हू लत से किया
 उर वत पर सोया मिया;
 उस शाह को भुरदा किया.

ਪਰਦਹੁਪਲੰਗਕੋਭਾਂਧਕਰ,
 ਭੋਲੀਸਮੁਨਰੋਸਿਨਭੇਫੁਲ,
 ਫਿਰਦੇਖਜੇਧੁੰਕਰਕਹਾ,
 ਧੋਹੁਸ਼ਾਹੁਪਰੀਆਵੇਧੜੀ,
 ਐਕਕੋਠਡੀਕੇਦਰਮੇਧਾਂ,
 ਧੈਸੇਪਿਨੇਐਕਭਾਰੀ,
 ਸਾਫੁਨਫਾਂਕੇਪਾਸਭ,
 ਕੇਹੁਨੇਲਗੀਐਸੇਹੁਲਿਆਂ,
 ਸਭਸੇਹੁਲਿਆਂਕੇਹੁਨੇਲਗੀ,
 ਕੋਧਿਨਭਨਧਫਾਂਆਸਕੇ,
 ਧੇਕਲਭਭਰਸਕੀਰਾਹੁਪਰ,
 ਕਰਤੀਹੈਕਧਾਦਿਵਾਨਗੀ,
 ਪਰਦਹੁਪਲੰਗਸੇਭੋਲਕਰ,
 ਹੁਨਰਲਸੁਲੈਧਾਕੀਕੁਸਮ,
 ਧੇਹੁਰਾਸੋਧੇਧਾਸ਼ਾਹੁਕਾ,
 ਗੁਲਭੈਰਦੇਖਕੋਫਿਰਕਹਾ,
 ਫਿਰਸ਼ਾਹੁਪਰੀਕੇਹੁਨੇਲਗੀ,
 ਅਭਫਿਰਓਸੇਮੈਲੇਧਲੂੰ,
 ਫਿਰਅਪਨੇਲਝਕਰਕੋਕਹਾ,
 ਨਾਸ਼ਾਦਹੋਕਰਲੇਧਲੀ,

ਐਰਆਪਆਓਦਿਖਕਨ;
 ਕਧਾਭਾਗੈਹੈਅਮਨੋਅਮਨ-
 ਲੁਪਕੋਛਿਪਾਕਰਮੈਂਰਖੂੰ,
 ਨਹਿਰਪਤੇਤੋਕਧਾਕਛੂੰ,
 ਧੇ:ਭਕੇਭੈਰੀਐਕਲੀ;
 ਧੋਹੁਫ਼ੋਨਭਭਆਓਧਲੀ,
 ਧੋਹੁਸ਼ਾਹੁਪਰੀਭੈਰੀਸੋਭਭ,
 ਆਦਮਕੀਭੋਆਤੀਹੈਅਭ,
 ਓਨਸਾਨਕੀਤਾਕੁਨਭੀ,
 ਧੇਹੁਭਾਤਨਾਹੋਵੇਕਛੀ-
 ਓਸਭਗਸੇਆਦਮੈਹੁਸੋਫ਼ਰ;
 ਕਧੁੰਆਸਕੇਤੇਰੇਫੁਭੂਰ-
 ਧੇਭਾਸੋਭਭਸ਼ਾਫ਼ਿਭਫਾਂ;
 ਲਹੁਕੀਕੁਫ਼ੈਓਨਸਾਂਧਫਾਂ-
 ਭੋਲੀਕੇਧੋਰੀਫਿਰਕਰੀ;
 ਕੇਰੀਕੇਰੇਲੁਨੋਕਰੀ-:
 ਲਹੁਕੀਕੁਧੋਰਸ਼ਾਹੁਕੋਲਗਾ,
 ਕੋਧਿਧੋਰਹੈਓਸਕਾਸਗਾ-
 ਅਭਲੇਧਭੋਸ਼ਾਹੁਕਾਪਲੰਗ;
 ਧੋਹੁਸ਼ਾਹੁਪਰੀਆਓਸੋਲੰਗ-

इस वक़्त में ने लूक है,
 रेशान ने हल तुमना मपर,
 पसदेव से बोली संपुन,
 आँधी में उम्रें डकर,
 येक लाम बरस्कीरा हपर,
 सज्ज नर देव है लाँघे ड,
 पसदेव है रत में र ह।,
 कि हने लगा रेशान ने हल,
 बोली ये हुरा हत डी डकर,
 शाह न हों के पास अब,
 रेशान ने हल उ सदेव के,
 मामु मिया तुम बूझियो,
 द्विर देव ये जो ला संपुन,
 लेकिन है तुम से अँक शरत,
 मामु मियां क्या है सज्ज,
 करमा हूँ देव बैठा है वहां,
 रेशान ने हल के हने लगी,
 रमाँ उ से है किस नगा ह,
 है सात दरवा के लिलर,
 येक जाग उरि का है यकी,

वो हुरी न ला हाँवर कंठुं
 दिल न न मैं कुरबां कंठुं
 मेरा मियां शाह न हों;
 नामुशरु ह मामु मियां
 तुम से सो क्युं आया गया;
 मुअको सो वो हपों हया गया
 नज वो सुना शह का इस में
 दिल में न कर अपने तुगम
 मामु मियां तुम बूझियो;
 मुअको सो पो हया दी नियो
 सारी हकीकत द्विर कही;
 ये हजात मैं आपिर कही
 जीजी तुम हें अब लेय लूं;
 इस जाग में नें पग धंठुं
 न हें करो मुअको तुमें;
 यो की करे इस जाग में
 शह को परी कहां ले गइ;
 जो लोये ह मामु तुम सही
 करमा हूँ देव इस नाम है;
 वहां शाह का बिसराम है

હમ સબમેં વોહ સરદાર હૈ
 ને યા હૈ વોહ પલમેં કરે,
 હૈ સબ મિને સરદાર વોહ,
 ઉસ્કા હુકમ જરી હૈ અબ,
 વોહ હૈ બડા હમ સબ મિને,
 કુલ દેવ જન કુરબાન હૈ,
 કરમા હૈ દેવ લે કર ઇસમ,
 રોશન નેહુલ તુમે દેખ કરે,
 રોશન નેહુલ અસ્વાર હૈ,
 તુ બેઠ અબ ફુશિયાર હૈ,
 રોશન નેહુલ કો કર સવાર,
 દેહ શત સે તીરો રોકે,
 એક એક જાંગ દરિયા વડે,
 રોશન નેહુલ રોરોકે,
 ફરફાલ પોંહ્યે ઇસમ કાં,
 ગુલ ખૈર દેવ પોંહ્યા ચલા,
 રોશન નેહુલ કરમા હકો,
 સર આસ્માં સે હૈ લગા,
 રોશન નેહુલ કો દેખ કરે,
 કરમા હૈ દેવ માપું મિયાં,

ઉસ્કા હુકમ હૈ સબ ઉપર;
 અદના કો આલામોસ્ત બર;
 ઉસ્કા હુકમ હૈ સબ ઉપર;
 હમ સબ દે પું કે સર ઉપર-
 ઉસ્કા હુકમ હૈ ચોતર ફે;
 ગુલ ખૈર દેવ બોલા ફરફે;
 જાકર પિછે કર તુરુલામ;
 તફકીફ વોહ હોવે ગુલામ;
 ગરદન ઉપર મેરે કહા;
 ખત ખોડું કર દિલ મેં જરા-
 ગુલ ખૈર દેવ લે કર ચલા;
 એહ જીવ જાવે તો લલા-
 ઉડ કર સો જાવે વોહ ચલા;
 અલ્લાહ તુ મુઝ સે મિલા-
 દેખા મકાં જબ હૂ બહૂ;
 એહ જાબ ચલી ઇસકા બહૂ;
 દેખા બડા હૈ એક પહાડ;
 ઓર તન દરાબ હૈ બેશુમાર-
 વોહ દેવ જાબ આયા ચલા;
 રોશન નેહુલ નેત બક ફે

કરમાહુદેવ ઉચ્ચકંતમે,
 રોશન બેહુલકો દેખકર,
 વોહુદેવ હૈરતમે રહા,
 અજબરુકે વોહુ હૈરાનથા,
 ફિરદેવને સરકો રખા,
 રોરો કરેયું આનેજી, ::
 રોરો કહા ફિરદેવને, ::
 મામુ મિયાં કુરખાંગાઈ,
 કરમાહુદેવ રોશન બેહુલ,
 ચેહુ સખન સીબુંકા લિખા,
 કરમાહુદેવ જાબ ગોદમે,
 કરમાહુદેવ પસ આપમે,
 કરમાહુદેવ રોશન બેહુલ,
 ઉચ્ચકે ચેહુ દિલમે આરજી,
 કરમાહુદેવ રોશન બેહુલ,
 દેખો અજબ જં દોસ્તાં,
 મેવા ખિલાયા પ્યારસે,
 ફિરદેવ ચેહુ બોલાસખુન,
 દેખો હમારા બાગતુમ,
 બીબીરજલે કરચલી,

અપની અકલકો ખોગયા,
 ઉચ્ચકા દિવાના હોગયા-
 રોશન બેહુલકો દેખકર,
 કયું આઈ ચેહુ આદમબશર-
 રોશન બેહુલકે કદમપર,
 કુરખાનું હૈ મેરા જિગર-
 કયા નામ હૈ કહો મુજઅગ-
 કેહતે હું મુઝ રોશન બેહુલ-
 પિલગાયે સોનું શિરોશકર,
 બૂઝો તુમેં કરકર ફિકર-
 રોશન બેહુલકો લેગયા,
 ગોયા દિવાના હોગયા-
 ચોકી કરે ઉચ્ચકાગાકી,
 દેખું શકલ મુઝ શાહકી-
 દેનુને ખુશ મેવાયમા,
 ચેહુ હૈ નસીબુંકા લિખા-
 પાની પિલાયા ખૂબતર,
 ઉચ્ચકાગામે તુમેં કરકર-
 મેવે લગે હૈ કઈ હજાર,
 દેખા મકાંતબ ગુલઈજર-

રૌશનભેફલનેઉચ્ચકલ,
 પરદહપલંગસેખોલકર,
 શાહેજહાંકુશિયારહો,
 ગુલખેરદેવપોંહયાગયા
 કરમાહદેવયૌકીકરે,
 તબમેંકહીમામુંપિયાં,
 ઉચ્ચેમુઝેફિરદીરજ,
 સારીફડીકલમેંકહી,
 શાહેજહાંરૌશનભેફલ,
 ગામદરદસખજતારહા
 દોનુસોરંગમેંધુલગએ
 ફરફાલદિનપૂરાકિયા,
 પરદહપલંગકોબાંધકર,
 ફિરસાઅગરનેકોઉચ્ચે,
 કરમાહદેવલેગોદમેં,
 ઓરદેવખિદમતમેંકધી,
 કરમાહદેવરૌશનભેફલ,
 વેસેમેંઆધિશફપરી,
 બિરબાતસેભાગીફિરે,
 અબકયાકેરેઉચ્ચીદવા,

રૌફરકાફિરદેખાદરસ;
 જતાકિયાબહરેફયસ.
 બોલાકેબીબીકયાખબર;
 તબઆધિફફલદરયાઉતર
 ઉચ્ચાગમેંલાંબનપિયા;
 જબદેવમુઝસિજદફકિયા
 ઉચ્ચાગમેંતુસૈરકર;
 સુનતુમેરેજનીજિગર.
 દોનુસોફિરલાગોગલે;
 દરયાયેરહમતમેંપિલે.
 કેફનેમેંનેંઆવેબયાં;
 ફિરશામકોમુરદહખનાં.
 ફિરદેવસેઆકરમિલી;
 ખિલજવેબસદિલકીકલી.
 રૌશનભેફલકોકરપિયાર;
 દીતેકડોકુંકધીફજર.
 દોનુંકરેંબાતાંસહી;
 ચેફદખકરફેરતરહી.
 વોફતોફેબેઠીગોદમેં;
 ફેફપડીમેંઓદમે.

લેકિન કેહુ કરમાહુસે,
 અબ કપા કરું ઈસ્કી દવા,
 યેહુ સાત દરયા કે તિતર,
 આદમ બશારકી કપા ખબલ,
 કયું કર મૈં જાણી બાગ મૈં,
 પસંદેવ સે બોલી કત્લી,
 રોશન બેહુલ કે સામને,
 કરમાહુ દેવ મા મુંખિયાં,
 કરમાહુ દેવ કેહુને લગા,
 હેશુ પરી ઈસ્કા ઈસમ,
 પસ દિલ મૈં અંદેશા કિયા,
 કરમાહુકી તહુકીકું ઉન,
 અબ બેહુન મૈં બોલું ઈસે,
 ચોરી કરું અદલાબદલ,
 તબશહુ પરી બોલી સંખુન,
 કરમાહુ દેવ કે દેખતે, ::
 ચોરી કરે અદલાબદલ,
 પસ શહુ પરી દિલ મૈં કહી,
 ફિર શહુ પરી ને દેવ સે,
 હમ જાવેં દોનું બાગ મૈં,

તહુકીકું યેહુ ખાવે મુઝે;
 લાચારું મૈં ઈસ નધે.
 નંઈ આસકે કોઈ બિન પરી,
 લેકિન દેવું કી દિલ બરી.
 દિલ મૈં યેહુ કેહુ વે ચા ખુદા,
 તહુકીકું કરડા લે જુદા.
 બેઠી સો આ મુસ્તાફ હો;
 યેહુ કોને હુ મુઝકો કહો.
 યેહુ હે મેરી એક આશના;
 ખૂબો પેરે દિલ જાને મા.
 વોહુ શહુ પરી ને ઉસ્ઘડી;
 દેખી નજાર સે દિલ બરી.
 તબ તો રહે મેરી શરમ;
 તબ તો નખો લે ફુલ શરમ.
 બેહુના અપન મિલ ચેંગા લે,
 ખુશ વફત હો દોનું મિલે.
 વોહુ શહુ પરી રોશન બેહુલ,
 અબ મુઝકો ને પોંહુયે ખાલ લે,
 લીલી રબઝ ઉસ્કી સો જાબ;
 દેખેં તમાશા રાત રાત.

કરમાહુદય કેહને લગી,
 કુછ ખોડૂ દિન મેં પત કરો,
 વોહ બેહન કર બોલી ઉસે,
 દેખો અજબ દોસ્તાં,
 રોશન બેહન સો રશકપરી,
 ભેંચી ફૂલ રાંસે ફલિયાં,
 રોશન બેહન કેહને લગી,
 વોહ દિલ રૂબાં હૈ આપકા,
 તબ શાહ પરી બોલી સમુન,
 કુરબાનું ઇસ શાહ પર,
 રોશન બેહન કેહને લગી,
 તબ શાહ પરી ઠી રવકત મેં,
 શાહે જહાં ફુશિયા રહો,
 તબ શાહ પરી બોલી સમુન,
 શાહે જહાં બોલા વહી,
 રોશન બેહન ઇરકા ઇસમ,
 તબ શાહ પરી કેહને લગી,
 જબ બેહનને ચુંકર કહા,
 ઇસ્ત અલંકો મુરદ કહે,
 રોશન બેહન કો દે જવાબ,

દેખો તમાશા દિલ બિગર;
 તબ હોગ ઇયેહ બેફિકર.
 યેહ બેહન કર બોલી ઉસે,
 વે બાગ મેં દોનું ફરસે.
 દોનું સો નબેહી પલંગ;
 સદૂ બાંધ બેહી વોહ અલંગ.
 યેહ કોન સોયા હૈ કહો,
 પૂછી ઉસે અન્ન નહો.
 મેરા સો યેહ દિલ દાર હૈ;
 મેરા સો યેહ ગમ ખાર હૈ.
 મુરદે કો કયા તુમ દિલ દિયા;
 ઉસ દેખ તે જતા કિયા.
 દોનું કો દેખ હૈ રત રહા;
 યેહ બેહન હૈ મેરી કહા. ::
 કયા નામ હૈ તુઝ બેહન કા;
 કુરબાન હૈ ઇનસાન કા.
 કેસા હમારા લાલ હૈ; ::
 શાહ પર પડાનં જાત હૈ.
 યેહ ખૂબ નેં તેરી સો ખાત;
 યેહ ખૂબ થા તેરે સંગાત.

તબશહુપરી કેહને લગી,
 ચેહ બાત તુમ તફ કીક કહી,
 ઈસ બાદશાહ કાલુ મુઠે,
 વોહ ચીન સબ શહુ કો ખિ
 વોહ ભે છડી થી ફૂલ કી,
 વોહ ફૂલ સબ શહુ કો ખિ
 મેરા ફુકમ જરી રખે, ::
 મેં ભે કહું સો તુ કરે, ::
 ફિર શાહુ સે કેહને લગી,
 શાહે જહાં બોલા સખુન,
 શાહે જહાં રોશન ભે ફૂલ,
 શાહે જહાં તબ ખુશ હુવા,
 થીયેક સહેલી ખૂબ તર,
 થે તીન દિલ મેં સે જમા,
 ખાને કો ખા ફારિગ હુવે,
 ખાને કો જબ કી તારિખુર,
 સારી રચન રંગારંગ કર
 શાહે જહાં રોશન ભે ફૂલ,
 રોશન ભે ફૂલ કેહને લગી,
 વારીયેં જહાં તુમ ઉપર,

મેં બેહન અબ મેં કયા કહું
 ઈસ ગામ સે તી અબ મેં મહું
 કિસ ચીન મેં રખા ભે ફે;
 ફિર કર કલી ચેહ નામરે
 ઉસ્મેં સો જી કો થા રખા;
 બોલી કે જી બાદશાહુ દા-
 મહુ ખૂબે મન મેં દોસ્ત દાર;
 વોહ શહુ પરી બોલી પુકાર-
 કર્યો ન તુમ નાદાનગી;
 સો ગંદ મુઠે રહ્યા ન કી-
 મોર શહુ પરી બેઠે ફરશ;
 ગોયા કે પોંહ્યા બર અરશ-
 ઉસ્ને સો ખાના લારખા;
 તીનું ને ખુશ લુકમા ચખા
 ખુશ બો લગાઈ ચોતરફ;
 બોલે કલાવંત ખુશ હુરફ-
 વફતે ફજર મેં ચું કહા;
 અબ હમ કી તુમ દે મોર જ-
 તશરીફ કબ ફિર લાવગી,
 ફિર કબ દરસ દિખાવગી-

ફિર આઠદિન ગુનરેપિછે,
 શાહે જહાંકો ફિર કહા,
 ઈસ બેહુનકો રાજ રખો,
 કરયો ન તુમ ઈસ્કોબુદા,
 રોશન બેહુલ તુમ બેહુનકો,
 તુમ બેહુનકે અબનામ પર,
 તબ શાહ પરી રૂખસત ફુઈ,
 રોશન બેહુલ કેહને લગી,
 ઈતના સો કેહ રૂખસત ફુઈ,
 ગમ દરદસ બબતાર કહા,
 બીબીમિયાં ખુશ વકત થે,
 એરી ખુરાદાં સબ કેત ઈ,
 શાહે જહાં રોશન બેહુલ,
 બાત્તાં કરેં તીનું સો પિલ,
 ઈસ બાદ શાહકો બેહુન અ,
 મામું પિયાં તુમ બૂઝયો,
 તબ દેવને હંસકર કહા,
 ખતરા ન લા મુંઝ જત કો,
 ખુશ્યાં કરેં જ બાગમેં,
 લોહ શાહ પરી આઈ વહાં,

ખિદમતમેં પોંહયી બૂઝયો;
 ઈનકા કહા તુમ કી જયો.
 ગોયા રખે તુમને મુઝે;
 સોગંદ હૈ મેરી તુઝે. ::
 ખિદમત સો મેં દિલસે કરું;
 દિલ જન મેં કર્યાં કરું. ::
 બેહુના મેં જતી કું કહા;
 જલ્દી તુમ્હેં આયો લલા.
 બીબીમિયાં રહે બાગમેં;
 ખુશ હાલ થે વોહ આપમેં.
 જરૂર ન થી કુછ ફિકર ઉન;
 દેવે ખુદા અમનો અમન.
 કરમાહ દેવસે ફિરમિલે;
 ખુશ્યાં કરે જ એકલે. ::
 મુઝકો સો વો દેકર ગઈ;
 ચેહ બાત મેં તુમકો કહી.
 દોનું પિલો ખુશ હોય કર;
 દોનું હો મેરે દિલ નિગર.
 ફિર આકે બેઠે દેવકન;
 ગુનરે સો વાં જબ સાત દિન

કરમાફકે ઉસ ગોદમેં, ::
 કુલ્યાલ ફોકર સામને,
 બેહના ઈસ શફકો સાથિલે,
 દેખેં તમાશા બાગમેં,
 રોશન જ્વેહલ બોલીતલી,
 સારે નખાં ફોકર ચલેં,
 રોશન જ્વેહલ પસ દેવસે,
 ચલેં અપન ઈસ બાગમેં,
 રોશન જ્વેહલ કેફને લગી,
 બીબી પિયાં કે સર ઉપર,
 કરમાફ દેવને ગોદમેં,
 પસ શાફ પરી દિલમેં કફી,
 વોહ શાફ પરી પીછે ચલી,
 ચેહ શાફ પરી પસ ઈશકસે,
 હરફાલ પોંફયે બાગમેં,
 બીબી પિયાં ખુશ વક્તફે,
 થીએક સહેલી ખૂબતર,
 ચેચાર દિલ એસે જમા,
 ખાને કોખા ફારેગા ફુવેં,
 બાબરસો જાબ કી તારીફ,

બૈઠી ઉન્હેં દેખી નજર; ::
 આકર ખડી દેખી અગર-
 અબ તુમ ચલો જવેં અપન;
 ફંડી કરો મેરી અગાન-
 બેહના તફમ્મુલ તુમ કેરો;
 કયું દિલ મિને તુમ ફડબડો-
 બોલી કે અચમા મુંમિયાં;
 દેખેં તમાશા ખુબ વફાં-
 વોહ દેવ તબરા જુવા;
 ફકને મિલાયા પેશવા-
 દોનુ ઉઠાકર લે ચલા; ::
 કરમાફ કયું ઈનકો મિલા-
 નેસે કની જકકે મિસાલ;
 હોગા અપસ દિલમેં નિહાલ-
 બૈઠે સો જાકર ફરશા પર;
 ગોચાકે પોંફયે અરશ પર-
 ઉસને સો લાખા નારખા;
 ચારું ને મિલ લુફમા ચખા-
 ખુશબો લગાઈ ચોતરફ;
 બોલે કલાવત ખુશ ફરફ

કરમાહુદેવ મહાલિસલિતર
રોશન બેહુલ કેહને લગી,
કરમાહુદેવ બોલા તત્તી,
દેખું તમાશા આપકા ;:
એક બીજકા બાબ બને,
ઓર તાલ ઓર મિરંદાબ
રોશન બેહુલ કી ફિરશકલે,
બોલી ગાન લદો ચારબબ,
આપરમે કોઈ નેં રહા,
કરમાહુદેવ બોલા વહાં,
રોશન બેહુલ કેહને લગી,
બે ચાહો સો બાજી તુમેં,
તબ દેવને ફિરકર કહા,
મેરા તબ્ત તુમકો દિયા,
ફિર ચેક ખનના દેવને,
ફિર શાહ પરી બોલી ઉસે,
રોશન બેહુલ ને ઉચકતા,
ફિર શાહ પરી બોલી સખુન
બેહના તુંમેં મુઝકો કહો,
રોશન બેહુલ કેહને લગી,

બેહારો જબ સરદાર હો;
નાચું અગર મુઝકો કહો.
બેહતર કહાનાયો તુમેં;
કુંમસ્ત તુમ કરતે હમે.
ઓર ફુસરા તાનુંકા તર;
ઓર વોહ ગાયે ખુશગોફર
દેખી સો સબ મુસ્તાફ હો;
બેઠે સો સબ ફિરમકલ બો.
હોગઈ અફલ સરસે બુદા;
રોશન બેહુલ કર તુનિદા.
મામુમિયાં મેં કયા કહું;
ચેં ચાદગારી લેરહું. ::
બાજી મૈં તુમકો દેવ ચાર;
લેબએં તુમકો હરદે ચાર.
આપહી દિયા કરબાન હો,
એ બેહન તુમ મુઝકો કહો
ફિર ચેક ગાન લગાઈ સોબ;
સોગંદ હૈ મુઝપાકરબ.
બોલી મૈં બાજી તુમેં;
તુમકો લદો બેહના હમે.

ફિરકોલદેકર ચું કહાં ;
 ફુરબાનું દિલ બનસે ,
 ફુજરત સુલે પાંડી ફરમ ,
 બેહના તુમેં મુઝકો કહો ,
 શેશન બેહલને ઉસ્વકત ,
 ચેહ હારે ગલ બખ્શો મુઝે ,
 ગરબ વોહ બિલલી કી તરફ ,
 હૈ હૈ ખુદા મૈં કયા કરું ,
 વોહ શહ પરીને હારકો ,
 અફસોસ હૈ સદ આહ આહ ,
 નાદાનગી મૈં ને કરી , ::
 હૈ હૈ મૈં ખોઈ હાથ સે ,
 હૈ હૈ ખુદા મૈં કયા કરું , ::
 દેવે દિલાસા સેહલિયાં ,
 હૈ હૈ ખુદા મૈં કયા કરું , ::
 હૈ હૈ ફુજર અફસોસ હૈ ,
 હૈ હૈ ખુદા મૈં કયા કરું ,
 હૈ હૈ ફુજર અફસોસ હૈ ,
 હૈ હૈ ખુદા મૈં કયા કરું ,
 હૈ હૈ ફુજર અફસોસ હૈ ,

ખાઈ ફરમ સોગંદરાબ ;
 પાંગો તુમેં બેહના બેહના ,
 ખાઈ ફરમ રાબ ઈદર ;
 વોહ ચીજ મૈં બખ્શું મગર ,
 ઉસ શહ પરીકો ચું કહાં ;
 દૂબ સો ફિર વો બાદશા ,
 ખારી નિસાસે સખ્ત આહ ;
 બતા હૈ મેરા બાદશાહ ,
 ફુંકારો નબ ઉર કી તરફ ;
 તબ મુખ સે ચેહ બોલી ફરફ ;
 ઈન બાદશાહ સે ઈસ ધકી ;
 ચેહ બાદશા મૈં દિલ બરી ,
 ઈસ બેહનને લૂરી મુઝે ;
 ઈન સાનને લેના તુમેં ,
 અબ દોસ્ત મુઝે દેના પડ ,
 ચેહ ધાવ કારી મુઝ ચઢ ,
 અબ દિલ નિગર લૂરા ગયા ,
 અચ બેહન કયું કી બેમયા ,
 અબ કોલદેખોં ચાસ મુન ,
 અબ કહાં સુનું મીઠે સમુન .

હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું, ::
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું,
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું, ::
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું, ::
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું,
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું,
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું, ::
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 હિંદુ પ્રુદામાં કયા કંટું,
 હિંદુ હજાર અફસોસોસો,
 શાહિજાદા તફસીર કો,
 તુમર હોસો મેં શીબે હનકન,
 એ બે હન અબ તુમ ખુશ રહો,
 બોહ હી હોતા હૈય ફીન,

બિન દોસ્ત રોઠો જર જર;
 જતા હૈ મેરા ગુલ ઇજર-
 અબ દોસ્ત બિન જનમ જનમ,
 ખાના અબ સપીના અબ સ-
 અબ શાહ બિના મેં તલમ લું,
 ના ઊમીદ હો પીછે ચલું,
 રોરો કે મારે સખત આહ;
 આખિર કો પકડું ઘર ફીરહ;
 અબ શાહ મેરા હાદી ચફી-
 અબ દિલ ન મેં બાંધું કહીં,
 જલના પડા સારી ઇમર;
 અબ દોસ્ત બિન જલ તાજી,
 દિલ મેં રહી મેરી મુશાદ;
 ઇસ જગા ફી મેં ના મુશાદ-
 જલ જાઓ સબ ચે હજંદારી;
 કરને લગી ફીર બંદગી-
 તુમ મઆફ અબ મુઝકો કરો,
 કેહતી હું તુમ કો રૂબરૂ-
 ફિસ્મત ને કરડા લી જુદા;
 બે કુછ લિખાત ફીર કા.

સખ રેફેલિયાં કેહનેલગી;
 અચરશ પરીદિલમેંસખમ,
 કરમાહ દેવકે રૂબરૂ,
 જખ દેવ આવે હોશમેં,
 નાશાદ હોકર શપરી,
 દેખો અજબ દોસ્તાં,
 ગામ દરદ સખ જતારહા,
 દેખો તુમેં કરકરકરકર,
 હુખ સુખ કાનેડા ફેલગત,
 દેખો સખ રબે કોઈ કરે,
 આખુ જમાલુદિન તૂ,
 ઈમેં ઈશારા હે બડા.

ઈતનીલી કયા દીવાનગી;
 અખ કરન તુનાદાનગી.
 કરતી તુ ગોગાબે હયા;
 ખાવે અલી સુઝકોકહા.
 જખ બાગરેખસઉચલી;
 સારીઉમર ફેફે જલી. ∴
 બીબીપિયાં રેહનેલગે;
 કયા ધૂપમેં મેવે પકે. ∴
 ખૂબોએયારો ખુસેખીન;
 સુખદેવેરબુલખાલખીન.
 તકદીર પરશાકીર રહે;
 જૈસીપડેસર પરસેહે.

બયાન રૂબસત તખબ કરનાં શાહે જહાં-
 ઓર રોશન જેહલ કા ઓર જન્નાવતનકો.

બોલું વતનકા ફિરબયાં,
 અખ ફિરફડીકત તુમસુને.
 રોશન જેહલ કરમાહસે,
 હમકોરબદો ઈસઘડી,
 તખ દેવને જેહતરકહા.

જતેરહે એયાંમે ગમ;
 બોલું બયાને બેશોકમ.
 બોલીકે એમામુંપિયાં;
 જહો વતનકો લેજવાં.
 જમો વતનકો દિલજગર.

અબ તખ્ત પર બેઠો તુમેં,
 ફિર ચાર દેવું કો કહા,
 ઇસ તખ્ત કો લેકર ઉડો,
 કરમા હૃદય તાકિ દકિયા,
 ગાઓ બબ્બોરો બેશાબ,
 ફિર વોહ પલંગા અસ્બાબસ
 હાસિલ કી એ મામું મિયાં,
 અબ ઇસ નિશાનિકે સબબ
 દેખે પલંગા કો નજર સે,
 કરમા હૃદયે ઉસ વકત મેં,
 બીબી તેરી ખિદમત મિને,
 કરમા હૃદય રૂબસ તકિયા,
 શાહે નહાં રોશન બેહલ,
 વૈ દેવ તખ્ત લેકર ઉડે,
 અબ ચેહ બચાં પૂરા સુનો,
 પોંહ ચે સો દેવ એક પલ મિને,
 કામિલ પલેક રૂબાં પલેક,
 કામિલ પલેક ઉસ વકત મેં,
 મોતી બધાં એ પેચાર સે,
 રોશન બેહલ કહીલા ઉકો,

પોંહ ચો વતન કો ક્યા ફિકર
 કરમા હૃદય ને ઉસ્થ કી;
 તબં ઉન કહો ફે બેહતરી
 દેવ ઓર પરચુંકે ઉપર;
 ખુશ્હાલ હોઈ નકાલ ગર-
 ઉસ્તાખ્ત કિ ઉપર રખા ;
 મૈને ન કુછ બાકી રખા-
 માં બાપ કો હોવે ચકીન;
 તહ કી કશા હુલાવે ચકીન
 ઓર દેવ પરચાં કઈ દિયા;
 દિલ બબ્બ સે બખ્શિશ કિયા
 આલી તબમ્મુલ શાન સે;
 કુરબાં હુવે દિલ બબ્બ સે-
 અ સ્માં જમીકે દરમેચાં ;
 દેખો ખુદા કી કુદરતાં .
 ખાના મુસાફિર આખડે;
 દોનુ મુસાફિર ખુશ હુવે-
 મોતીકે તરલાયા તબક;
 પોંહ્યા ગરીબુ કોરિજક-
 ને કુછ સહાયા દરદોગમ;

અચલાઈ તુમ બૂઝો ચકીન,
 શાહે નહાં બેઠે તખ્ત, ::
 સારા શહર બસ્તી કિયા,
 શાહે નહાં કા બે વજર,
 શાહે નહાં કો ચાદકર, ::
 દરવેશ કો પોંહ ચી ખબર,
 દરવેશ ને ભકર કહા,
 ખાના ખુસાફિર શી હરમેં,
 અબ તુમ ચલો બઝે અપન,
 નોશાહ અલમ મિલને ચલા,
 બીબી કે દિન કયા ફિર ફિરે,
 દરવેશ વજર આકર મિલા,
 શાહે નહાં કો દેખ કર,
 નોશાહ અલમ ખુશ વક્ત હો,
 બારા બરસ ગુજરે પિછે,
 બેરી ને બાબા કો કહા, ::
 બાબા મિયાં તુમ બૂઝો,
 બાબા હુવે સુન કર અબ,
 હિ ચેહ હુદી અબ સુન ચકીં
 બેરી કહી બાબા કે તઈ.

જીતે રહે તો આએ હમઃ
 ખાના ખુસાફિર શી હરમેં;
 પોંહ ચી ખબર રો બેલમેં.
 દરવેશ કો બેઠા ને થા;
 હરરો ને શાબરો તા ને થા.
 શાહે નહાં જીતે હુવે ;
 નોશાહ અલમ ભી ખુશ હુવે.
 બેઠા હો ફોકર બાદશાહ,
 દેખેં તમાશા બાદશાહ.
 બેરી સેતી એ દોરતાં;
 દેખો ખુદા કી કુદરતાં.
 શાહે નહાં કે રૂ બરૂ ; ::
 બારી નલે બીઓર લફૂ.
 ફિર શાહ સે લાગે ગાલે;
 બેરી સે બાબા ફિર મિલે.
 ને કુછ કે ગુજરા માજરા;
 મુઝ ઈસ્તરૂ ચેહ હુમ પડા.
 બેરી અગલ હો ગાયે બિજલ;
 કોઈ મરે ને બિન અબલ.
 તુમ ને નિકાલી મુઝ લલા;

लेकिन इही भुअ भुउ पणी,
 तुमने निडावे भुअ यड़ीन,
 शाहे बहाने से पै मिली,
 जाजा पियां तइ दीर में,
 अज तुम डिंडर कुछ ना डरो
 होगे भुअ हली पहल में,
 हुइने अपर से ई बल से,
 नौरीह अलप के हुने लगान,
 तुम हुप ये लें अजरी हर डो,
 बेरीने जाजा डो डहा,
 होपें शीहर औ जाहीराह,
 जीजीने तज अपना तपत,
 द्रिरपोह पलंग अस्मान स
 जीजी पियां नौरीह अलम,
 याइ सो बैठे तपत पर,
 पर युने गायां शादियां,
 नौरीह अलम इस बैरी डो,
 जारा जरस गुंनरे पिछे,
 शाहे बहाने बल ते हुये,
 शाजा शररे दोशन नहुन,

ठिस्ना तसे है दिख बला,
 हुइने मेरी अजदी मुराह,
 अज हिल हुया है शाहीराह,
 मेरे लिप्ता सो होगया,
 अज भुअ उपर डरियो मया,
 गाये बल मे शादियां,
 मांगी मुराह सजदियां,
 बेरी डे तें युं डर डनाम,
 नौहर डरो जिस बसोनाम,
 यलते अपन मे डपल पिने,
 यलते हैं सज इस पड़त मे,
 इस यड़त में हा बर डिया,
 इस तपत डे उपर लिया,
 बैठे तपत पर और बलर,
 डिंडर यला मानें दे तीर,
 भुअ हिल से ती इस तपत पर,
 देजा सो द्रिर अपनी नजर,
 मांजा परसे बेरी मिली,
 पोहूयी अजर गल्यों गली,
 हर थड डे युं घर बघर;

રોબેલરીફરકે દરમિયાન
 માંબાપનેદેખાપલંગા,
 અબદિરહફીકતતુમસુનો,
 નૌશિહઅલમખુરાહોકેફિર,
 દિફરદુઆસબઘરચલે,
 લ્યાફતસેનબફારિગફુવે,
 યોહધીઅંગુઠીબેગીરો,
 દોઆરદિનગુનરેપિછે,
 બયેંહમકોગલશીહર,
 નૌશિહઅલમબેહતરકફુ,
 માંબાપસેઅકરમિલો,
 રૌશિનબેહલનેઉરઘડી,
 તોફફતરીફઅસ્બાબસબ,
 બાપનમંબલકોગલીફુ,
 પોંહયાતખતયેકપલમિને,
 બારાબરસગુનરેપિછે,
 નૌશીરયાંબોલાસખુન,
 બેકુછકેગુનરામાનરા,
 શાહેબહાંસારીઉમર,
 શાહેબહાંરૌશિનબેહજ,

બીબીમિયાંહોગમેનશીર-
 ખાતિરનમાહોગઈયકીં;
 અસારેરબ્બુલઆલમીં
 લ્યાફતકિયાસબખાસો
 બીબીરહોતુમનેકનામં
 રૌશિનબેહલલેલુલુલા;
 યોહમગરેબીસેબીછુડા
 નૌશિહઅલમકોફિરકફુ;
 યેફફેહમારામુદ્દઆ-
 નબદીસિધારોદોસ્તતુમ;
 ઈસબાલસેરાલ્લેંહમ-
 અપનાતખતહાબરકિયા
 સારાતખતઉપરલિયા-
 રોબેલસેયેકબારગી;..
 તાફતકફાંઈનસાનકીં
 નૌશીરયાંસેબમિલે;
 અબઆમેમેરેદિનતલે-
 બાબાઅગલસારાકફુ;
 બાબાઅગલખુશીફોરફા-
 દોનુનેએકદિનફીફિરક;

ਜੇਹੇ ਅਪਨ ਅਪਨ ਤੇਜ਼ ਪਰ,
 ਜੇਹੇ ਪਿਛੇ ਨ ਤੇਜ਼ ਪਰ,
 ਧਰਮਾਂ ਸੇ ਰਨ ਲੇ ਕਰ ਪਿਛੇ,
 ਹੁੰਦੇ ਮਿਨੇ ਐਕੁ ਯਾਰਗੀ,
 ਮਾਂ ਯਾਪ ਸੇ ਮਿਲ ਕਰ ਪਿਛੇ,
 ਪੈਂ ਹੁਯਾ ਯਯਾਂ ਨ ਭਯੋ ਸਮੁਹੁ
 ਜੀ ਜੀ ਸੋ ਨਨ ਕੇ ਹੁਨੇ ਲਗੀ,
 ਤੋ ਤਾ ਸੋ ਫਿਰ ਕੇ ਹੁਨੇ ਲਗੀ,
 ਪੈਰਾ ਵਤਨ ਦਰਯਾ ਨੇ ਹੁੰਦਾ,
 ਨੀ ਸੋ ਰਯਾਂ ਆਇਲ ਅਪਲ,
 ਦੇਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਨ ਯਰ,
 ਸਾਹੇ ਨਹਾਂ ਐਰ ਸਾਹੁ ਪਰੀ,
 ਸਭ ਨਨ ਯਰ ਕੋ ਧੀਰ ਨ,
 ਮੈਂ ਟੀਰ ਨ ਲੇ ਕਰ ਭਿਤਾ, ::
 ਸ਼ਾਹੇ ਨਗਤ ਫਿਰ ਦਰ ਯਦਰ,
 ਜੀ ਜੀ ਮਿਯਾਂ ਆਏ ਵਤਨ,
 ਪੜ੍ਹਤਾ ਸਿਕਾਰੀ ਨੇ ਭੁਭੇ,
 ਧਰਮਾਂ ਤਕ ਹੁੰਦੀ ਤੈਂ ਕਹਾ,
 ਤੋ ਤੇ ਮਿਯਾਂ ਡੀ ਯਾਤ ਸੁਨ,
 ਅਯਸਾ ਹੁ ਯਾਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾ

ਐਰ ਐਰ ਕਰੇਂ ਨਨੀ ਨਗਰ,
 ਕਰਮਾ ਹੁਦੇ ਯਸੇ ਫਿਰ ਮਿਲੇਂ;
 ਸੋ ਯੇ ਲਕੀ ਨਨ ਧੇਂ ਧਲੇ ::
 ਮਿਲੇ ਰੇਹੁ ਧੇਹੁ ਗੁਲ ਯਦਨ;
 ਆਏ ਧਲੇ ਅਪਨੇ ਵਤਨ,
 ਤੋ ਤੇ ਨੇ ਜੀ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ::
 ਕਯਾ ਯਾਤ ਕਹੀ ਹੈ ਯੇ ਯਹਾ,
 ਜੀ ਜੀ ਤੁਮੇਂ ਭੁਭ ਨਯੋ;
 ਤਹੁੰਦੀ ਤੁਮ ਧੇਹੁ ਮਾਨਯੋ,
 ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਨੇ ਆਯਾ ਧਲਾ;
 ਮੈਂ ਭਿਸ ਮਿਨੇ ਆ ਕਰ ਮਿਲਾ,
 ਧਾਨੁ ਧਿਰਾ ਕੁ ਮੈਂ ਫਿਰ ਮਿਲੇ;
 ਐਰ ਆਪ ਰੇਹੁ ਫਿਰ ਯੇ ਕਲੇ,
 ਯਾਰ ਹੁ ਯਰ ਸਫਿਰ ਥਿਪਰ ਹੁ,
 ਧੇਹੁ ਧੁਯ ਮੈਂ ਸਰ ਭਿਪਰ ਸਹਾ,
 ਫਿਰ ਧਰਮਾਂ ਸੇ ਟੀ ਆਯਾ ਧਲਾ;
 ਸੋ ਧਾਗਰ ਧੇਹੁ ਭੁਭ ਕੋ ਮਿਲਾ,
 ਜੀ ਜੀ ਸੋ ਨਨ ਤੁਮ ਕੋ ਨੇ ਅਯ,
 ਜੀ ਜੀ ਸੋ ਨਨ ਹੋਗ ਧਿਸ ਨਯ,
 ਅਯ ਨੈਂ ਕਹੁੰਦੀ ਕੁ ਸਮੇਰ ਯ;

भज नमो तुम लीखेस्तु
 येसेमें आपों हयीं प्रवर,
 हे हे हनर अई सो से हे,
 जीजी सो न न ना न सडी,
 आशि इ निया रा भर गया,
 येसेमें सो य इ नार गी,
 भुश य इ त हो सौ दामे गर,
 दोयार दिन गु नरे पि छे,
 जो लो स भुन तो ते मियां,
 तो ता सो द्रि र डे हु ने लगा,
 सो पें ने तुम ने मु भ य डी,
 आशि इ ने था यो ह म रा या,
 भज तुम सं ला लो छे सु तैं,
 जीजी सो न न डी आं भ मे,
 सारी उ मर मो ती र ही,
 सौ दामे गर उ र्व ड त में,
 नमो य त न अप ने नं ध डे,
 तो ता य हां से उ ड थ ला,
 तो तुं में न ड र द्रि र मि ला,
 था इ र गी में डि स सा ये ह,

भुश्यां करो तुम रो नै रा न,
 यो ह दोस्त तेरा भर गया,
 जीजी डा दित इ ड र गया,
 आशि इ डे घर में दोस्तां,
 यो ह या ड र डि स्की व हां,
 सौ दामे गर आ या य ला,
 तो ते से द्रि र आ ड र मि ला,
 ये ह गु ड त भू न ड र हु छे,
 ये ह ना त ड हो मु भ डो स ही,
 यो री न ही कुछ हो स डी,
 आशि इ डे सर से ये ह ल गी,
 म ग्गू ड डो न ने न ही,
 सु न ना त पे री है ये ही,
 द्रि री स ला छे न ड र डी,
 जीजी सो न न द्रि र मे ड वी,
 तो ते डे त छे री ती र न,
 सो पें पैं भज तुम डो भु रा,
 दर या ने ह डू त ने भा य त न,
 रा हू त हु छे अ भं नो अ भ न,
 छि र डो डिया दि न्नी न जं,

ભેડોઈ સુનેગાઈ સ્કેતઈ,
બેતાં લિખે હૈં સાતસો,
ભેડોઈ સુનેગાઈ સ્કેતઈ,
બસકર જાપાલુદીન તુ,
પાતેર હવીં સદીકાસો,

હરથેક કી હોયબાતિર નિશાં
ફિસ્સા મનખે હૈં બેબહા;
બેશક કહેગાયા હયાહ-
પુરાન હોયે ઈકેક મન;
જાબબારાસો તિરપનકાસન

શાહે જહાં બાદશાહ તથા શાહ પરીનો ફિસ્સો તમામ પૂરો.

આ ફિસ્સો પેહેલાં છપાયો તો તે કરતાં ઘણીસા
રી રીતે ઉરદૂ ઉપરથી સુધારીને લખ્યો છે, તોય પ
ણ કોઈ ઠેકાણે કાંઈ ચૂક રહેલી નહર આવે તો તે
શાણં યાંચનારાઓ સુધારી યાંચીને લખનારને મા
ફૂકરશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે.

લાગે છે તાલુકા યુનીલાલ પંછારામની જે યાંચે તેને
દુઆ સલામ છે. મુસલમાની તારીખ ૧લી રખી ઉલ્લાખિર
સન ૧૨૮૮ હિજરી. સંવત ૧૯૭૭ ના ફાગણ સુ
દર ને ચાર બુધે. તારીખ ૨૭ મારચ સન ૧૯૮૧
ઈસ્વી.

महज्जतनी आशीलावणी.

मेरा इहा मान ठिस लगामें, लुअे रमुं मेरी नेनुमें
 ज्हेत दिन हुये गये दिसबर, नहिं आतील उन
 डी ज्हेबर; कया भुहा ज्हे हुये हम्पर, दिस दौड
 पडा भरहुं पर; मैं ज्हेत दिनुं सेरही, लुअे सुअसे
 अरान्ना छे, रहो बरस्तीमें रहो बरस्तीमें; कया रंग
 रपके नैनुमें, मेरा इहा मान ठिस लगामें, लुअे नायोड
 पापा पापोरा ड बन्ना दछि आली, लुअे लछमी
 आनकर भीली; सप्तह्मकर जातां जोली, ड्युं किरता
 ल गलियां गली; मैं साहुडारकी ओरत, तेरी लुली
 देभकर सुरत, अपने पनमें ल अपने दिसमें, कया रंग
 गरपके नैनुमें मेरा पा नायोडारा पा
 ये सुनके सजनयुं डेहता, मुअ थोड़ीसि लगती यिं
 ता; बेशिक मैं घरमे घुस्ता, तेरा लरोसा मुअ नहिं
 आता; प्रायिंद कु छुपा रेभी डोने, मुअ पारथला
 अडपलमें, इलता लगामें, इलता लगामें, कया रंग
 रपके नैनुमें. मेरा पा नायोडारा पा
 ये सुनके सुंदर लगी हुसने, ना दगा डं मेरी बने
 ने आन पडी तो जन डं डं रवाने, लुम संमओ
 दिसबर बने, यल साजन हो तैयारे, लुम आओ

मेरे प्यारे, रहो पत गाम्मे, रहो ल पत गाम्मे, क्या रंग
 र पडे नै नुमें, मेरा ऊहामान छै स लगामे, लुभे ॥ १ ॥
 ॥ यो ड ॥ ४ ॥ ॥ डेह पीर न प्स छै वाही,
 मैने भुराद दित पसर पाछै, है रेमान न प्स सीपा
 छै, छंद न्ने डे रा न कुरवाछै, कछै नालुरे म न्नु डेहेत
 घरमे ये लुरे वाले ड ॥ परम, दुसरी पसरन में, तिस
 री पसरन में, क्या रंग र पडे नै नुमें, मेरा ऊहा ॥ २ ॥
 ॥ यो ड ॥ ५ ॥ ॥ लायली पुरी गी ॥ ॥ ॥
 ॥ लायली जी ॥ ॥ सपेरी पन घर छी पर प
 डी, ड ॥ पिना ड ॥ डी, ड ॥ पिना ड ॥ डी, तोरे ड ॥ नालु बंध
 मस्त छे बन डी; आंतरा ॥ सपेरी मेहे लुं मेरे नि डली
 है राधा प्यारी; छिन्ने लीया सीर पर घडा, हथि में आ
 री; सपेरी रूम भुम रूम भुम आल यले गत न्यारी ॥ पाछै
 म्याने नाले पायल दुसुं नाला डी; मारे हो नै नु डी
 हूल हूल तर यों डी, तोरे ड ॥ पर नालु बंध मस्त छे बन
 न डी ॥ ॥ यो ड ॥ ६ ॥ ॥ सपेरी पन घर छी पर प
 डी छे पिर गाने नी, छिन्ने डाली कुये मे डोल तरती
 है पानी; आ पडे मदन सा लाल पूछे गुमानी ॥ तु
 म डी न दे न दे आये मेरे दित न्नी ॥ प्यारी हस हस
 डरती बात बेरी है डिर डी, नेरु है डिर डी; तोरे ड ॥

પર બાબુબંધ મસ્ત ભેબનડી ॥ ૧૧ ॥ યોડારા ॥
 પ્યારી હસ હસ કરતી બાત મુસાફર આવો ॥ તુમલ-
 ગન લગાડેર કુંચે ભય તરસાવો ॥ પ્યારે દો દિનડી
 ભિંદાની, ફીર નહીં પાવો, કંઈ રંગ મેહેલમેં છપર
 પલંગ બીછાઓ. ચેરાંડ ભતબેઈ પાન રંડી હે ભરડી
 દાસી પર ઘરડી, તોરે દંડ પર બાબુબંધ મસ્ત ભેબ-
 નડી ॥ ૧૧ ॥ યોડાડા ॥ ૧૧ ॥ કેહે તુકનગીર મહારા
 જ, અતિલ સંન્યાસી, મત કરના ઈશક બેયાર પડે
 ગી ફાંસી, ફીર પીછેસેં પસ્તાઓ બાત કુંખાસી,
 દે અપને ગિરોડા દામ લોકમેં ફાંસી, ચે લછમન
 પ્યારા કેહે બાત અફડલડી, તોરે દંડ પર બાબુબંધ
 મસ્ત ભેબનડી ॥ ૧૧ ॥ યોડાડા ॥ ૧૧ ॥
 ॥ ૧૧ ॥ આશી ફીલાયણી પૂરી ॥ ૧૧ ॥
 ॥ છૂ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥
 લાગ મેહેતાળ મુનીલાલ મંછારામની દુઆસલા
 મયાંચભે ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥

આ નિચે લખેલા કિસ્સા તથા મરશિયા તથા
 વગેરે સારાં તરેવાર દિલને ખુશી ઉપભવનાર રૂ.
 શાખાંને ગુજરાતી સારા અક્ષરોમાં સારી રીતે સુ
 સારા સફાઈદાર કાગળો ઉપર તઈયાર કર્યા છે તે
 ખરીદ કરવા હોય તેઓએ મુંબઈના બાહાર કોર
 ગાલ કોલ સા મોહોલ્લાની પાસે બંધાખાનાંતી સામે નંબર, ૭૫
 પાલીયાલીમાં શ્રી પોરબંદરના કાલુ રૂતેમુ હંમદ બિન કાલુ
 મુ હંમદ સાહેબની દુકાનેથી તથા સીડીબજારમાં નવાબની મર
 દ સામે મુલ્લાંનુ રૂદીન બિન હયાબાન સાહેબ તથા એલરસ્તે
 શેઠ ફરીમલ્લ બિન મુસાલ્લ એ ત્રણે ની દુકાનેથી નિચે લખેલા
 કિસ્સાઓ કિ મત મોકલી મંગાવી લેવા-

મલેકુ મુ હંમદનેગે તીઅરુલ	યુવાબિલ્લીનો કિસ્સો નાનો
તોતા કાહાનીનો કિસ્સો	યુવાબિલ્લીનો કિસ્સો મોરો
બેહરામગોરબાનુ હુસન	શાહેલ હાં તથા શાહપરોનો કિસ્સો
ગુલબાસનો ખરનો કિસ્સો	ચાર દરવેરાનો કિસ્સો
નાલની પેઠાનનો કિસ્સો	હાતમ તાઈનો કિસ્સો
લેલી મલનુંનો કિસ્સો	બિરૂલ અલમનો કિસ્સો
કાલીગોરીને ચારબાગરંગીન	તુ ખમેતાશીરને શોખતે અર
શિકંદરબુલકરને નનો કિસ્સો	શાહે રૂમનો કિસ્સો
રૌશન પિયાંસોદાગર સમસુદ્દ	શાહે ચમનનો કિસ્સો
ઈસાગોહરને અધુ ગુલાબ	મુ હંમદ હનિફને સફેદેબનો
બહેરે મુનીબે નલરનો કિસ્સો	બેતુન મુ હંમદ હનિફનો કિસ્સો
વગેરે તરેવાર રમુખી કિસ્સાઓ ઉપર લખેલે ઠેકા હોમદરો	

